

Brusel 31. května 2022
(OR. en)

9598/22

**Interinstitucionální spis:
2022/0167(COD)**

JAI 768
COPEN 212
DROIPEN 72
CODEC 799

NÁVRH

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	25. května 2022
Příjemce:	Generální sekretariát Rady
Č. dok. Komise:	COM(2022) 245 final
Předmět:	Návrh SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o vymáhání a konfiskaci majetku

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2022) 245 final.

Příloha: COM(2022) 245 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 25.5.2022
COM(2022) 245 final

2022/0167 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o vymáhání a konfiskaci majetku

{SEC(2022) 245 final} - {SWD(2022) 245 final} - {SWD(2022) 246 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Organizovaná trestná činnost je jednou z nejzávažnějších hrozeb pro bezpečnost Evropské unie. Při operacích EncroChat, Sky ECC a ANOM¹ provedených v letech 2020–2021 byl odhalen nadnárodní dosah organizované trestné činnosti, systematické využívání násilí a korupce ze strany jejích pachatelů a bezprecedentní míra, v níž organizovaná trestná činnost proniká do ekonomiky. Na základě následných šetření zahájených členskými státy a také Europol a Eurojustem (pouze v případě operace EncroChat to bylo více než 2 500 vyšetřování) provedly vnitrostátní orgány více než 10 000 zatčení, zadržely téměř 250 tun drog a zabavily více než 600 milionů EUR v hotovosti a další majetek, včetně stovek vozidel, plavidel, letadel a luxusních předmětů.

Zločinecké organizace využívají sofistikované prostředky k praní svých obrovských příjmů, které se odhadují na nejméně 139 miliard EUR ročně². Jak je zdůrazněno ve strategii EU pro boj proti organizované trestné činnosti na období 2021–2025³, je k narušení činnosti zločineckých skupin a zabránění jejich pronikání do legální ekonomiky nezbytné připravit zločince o tyto nezákonné zisky. Vzhledem k tomu, že hlavním motivem organizované trestné činnosti je finanční zisk, je vymáhání majetku velmi účinným mechanismem pro odrazování od trestné činnosti. S cílem zajistit, aby se trestná činnost nevyplácela, oznámila Komise ve své strategii EU pro boj proti organizované trestné činnosti záměr posílit pravidla pro vymáhání a konfiskaci majetku, přičemž zohlednila zprávu Komise z roku 2020 nazvanou „Vyhledávání a konfiskace majetku: zajištění toho, aby se trestná činnost nevyplácela“⁴.

Rozhodnutí Rady o úřadech pro vyhledávání majetku z trestné činnosti⁵ z roku 2007 vyžaduje, aby členské státy zřídily úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti s cílem usnadnit vysledování a identifikaci výnosů z trestné činnosti, a stanoví minimální požadavky na usnadnění jejich přeshraniční spolupráce. Směrnice o konfiskaci z roku 2014⁵, která částečně nahrazuje předchozí legislativní nástroje, stanoví minimální pravidla pro zajišťování, správu a konfiskaci majetku pocházejícího z trestné činnosti. Navzdory tomu nejsou systémy členských států pro vymáhání majetku z trestné činnosti dobře vybaveny k účinnému řešení složitého způsobu fungování zločineckých organizací. Vnitrostátní orgány mají omezené

¹ Europol, „[Dismantling of an encrypted network sends shockwaves through organised crime groups across Europe](#)“ (Odhalení šifrované sítě způsobilo otřesy v organizovaných zločineckých skupinách po celé Evropě), 2. července 2020; „[New major interventions to block encrypted communications of criminal networks](#)“ (Nové významné zásahy k zablokování šifrované komunikace zločineckých sítí), 10. března 2021; „[800 criminal arrested in biggest ever law enforcement operation against encrypted communication](#)“ (V rámci dosud největší operace donucovacích orgánů proti šifrované komunikaci bylo zatčeno 800 pachatelů trestné činnosti), 8. června 2021.

² Sdělení Komise o strategii EU pro boj proti organizované trestné činnosti na období 2021–2025 (COM(2021) 170, 14.4.2021).

³ Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě „Vyhledávání a konfiskaci majetku: zajištění toho, aby se trestná činnost nevyplácela“ (COM(2020) 217, 2.6.2020).

⁴ Rozhodnutí Rady 2007/845/SVV ze dne 6. prosince 2007 o spolupráci mezi úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti v jednotlivých členských státech v oblasti vysledování a identifikace výnosů z trestné činnosti nebo jiného majetku v souvislosti s trestnou činností (Úř. věst. L 332, 18.12.2007, s. 103).

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU ze dne 3. dubna 2014 o zajišťování a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Evropské unii (Úř. věst. L 127, 29.4.2014, s. 39).

možnosti rychle vysledovat, identifikovat a zajistit majetek, neúčinná správa zajištěného majetku vede k tomu, že tento majetek před přijetím rozhodnutí o jeho konfiskaci ztrácí hodnotu, a stávající konfiskační nástroje nepokrývají všechny kriminální trhy poskytující vysoké příjmy a neřeší složité struktury a metody zločineckých organizací. Orgány EU již dlouho uznávají potřebu posílit režim EU pro vymáhání majetku z trestné činnosti. V červnu 2020 vyzvala Rada Komisi, aby zvážila posílení právního rámce pro správu zajištěného majetku a udělení dalších pravomocí úřadům pro vyhledávání majetku z trestné činnosti, například k urychlenému zajištění majetku a přístupu k souboru veřejných registrů⁶. Evropský parlament vyzval k posílení pravidel pro vymáhání majetku⁷. Tyto výzvy doplňují předchozí požadavek spolunormotvůrců analyzovat proveditelnost zavedení dalších společných pravidel pro konfiskaci majetku pocházejícího z trestné činnosti, a to i v případě, že nedojde k odsouzení⁸.

Navrhovaná směrnice o vymáhání a konfiskaci majetku proto posílí možnosti příslušných orgánů, pokud jde o identifikaci, zajištění a správu majetku, a posílí a rozšíří možnosti konfiskace tak, aby se vztahovaly na veškerou příslušnou trestnou činnost prováděnou organizovanými zločineckými skupinami, čímž umožní konfiskaci veškerého příslušného majetku. V neposlední řadě směrnice zlepší spolupráci mezi všemi orgány zapojenými do vymáhání majetku a podpoří strategičtější přístup k vymáhání majetku prostřednictvím většího odhodlání těchto orgánů k dosažení společných cílů v této oblasti.

V reakci na vojenskou agresi Ruska proti Ukrajině navíc Evropská unie přijala omezující opatření vůči Rusku a Bělorusku, přičemž vycházela z omezujících opatření původně zavedených v březnu 2014 v reakci na protiprávní anexi Krymu a Sevastopolu Ruskem a rozšířila je. Mezi tato opatření, přijatá na základě článku 29 Smlouvy o Evropské unii a článku 215 Smlouvy o fungování Evropské unie, patří odvětvová opatření a jednotlivá opatření v podobě zajištění majetku a omezení vstupu, jakož i doložky proti obcházení těchto opatření zakazující vědomou a úmyslnou účast na činnostech, jejichž cílem je tato opatření obcházet, a další povinnosti, zejména povinnost podávat zprávy o krocích podniknutých za účelem provádění omezujících opatření Unie. Aby zabránila riziku porušování těchto opatření, přijala Komise dne 25. května 2022 návrh rozhodnutí Rady o přidání porušení omezujících opatření Unie mezi oblasti trestné činnosti stanovené v čl. 83 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie⁹ spolu se sdělením Komise ke směrnici o trestních sankcích za porušení omezujících opatření Unie¹⁰. Cílem tohoto postupu je určit porušení práva Unie týkajícího se omezujících opatření (porušení omezujících opatření Unie) jako oblast mimořádně závažné trestné činnosti s přeshraničním rozměrem. Uvedené sdělení také nastiňuje možný obsah návrhu směrnice, kterou se stanoví minimální pravidla pro vymezení

⁶ Závěry Rady o posílení finančního vyšetřování za účelem boje proti závažné a organizované trestné činnosti, dokument Rady 8927/20, 17. června 2020.

⁷ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. prosince 2021 o dopadu organizované trestné činnosti na vlastní zdroje EU a o zneužívání finančních prostředků EU se zvláštním důrazem na sdílené řízení z hlediska auditu a kontroly, P9_TA(2021)0501, (2020/2221(INI).

⁸ Prohlášení Evropského parlamentu a Rady o analýze, kterou má vypracovat Komise, dokument Rady 7329/1/14/REV 1 ADD 1.

⁹ Doplnit referenční číslo.

¹⁰ Doplnit referenční číslo.

trestných činů a sankcí v této oblasti trestné činnosti, která by mohla následovat, pokud by Rada tento návrh rozhodnutí Rady po obdržení souhlasu Evropského parlamentu přijala, a tím rozšířit výčet oblastí trestné činnosti, v nichž může Unie stanovit minimální pravidla pro vymezení trestných činů a sankcí. V důsledku toho by se navrhovaná směrnice, zahrnující nejen pravidla pro vysledování, identifikaci i správu majetku, ale také pravidla pro zajištění a konfiskaci, měla vztahovat i na porušení omezujících opatření Unie, pokud takové jednání představuje vymezený trestný čin.

Kromě toho navrhovaná směrnice v zájmu usnadnění účinného provádění omezujících opatření Unie ve všech členských státech obsahuje ustanovení, která mají umožnit rychlé vysledování a identifikaci majetku vlastněného nebo ovládaného osobami nebo subjekty, na něž se tato opatření vztahují, a to i prostřednictvím spolupráce se třetími zeměmi, za účelem odhalování, prevence a vyšetřování trestných činů souvisejících s porušováním omezujících opatření Unie.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Tento návrh je součástí celosvětového boje proti organizované trestné činnosti, korupci a praní peněz. Provádí Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu (Palermská úmluva) a její protokoly¹¹ a Úmluvu Organizace spojených národů proti korupci¹², Varšavskou úmluvu Rady Evropy¹³ i doporučení č. 4 Finančního akčního výboru (FATF), přičemž všechny tyto dokumenty vyžadují, aby země, které jsou stranami uvedených úmluv, přijaly opatření, jež jejich příslušným orgánům umožní zajistit a konfiskovat výnosy a nástroje trestné činnosti.

Je rovněž součástí širšího úsilí na úrovni EU v boji proti závažné a organizované trestné činnosti. V této souvislosti doplňuje soubor legislativních nástrojů, které harmonizují vymezení trestných činů a sankcí souvisejících s trestnou činností, jakož i další nástroje zaměřené na předcházení souvisejícím nezákonným činnostem nebo na boj proti nim, například proti padělání, obchodování s kulturními statky, daňovým trestným činům a padělání veřejných listin.

Na druhé straně je tento návrh v souladu s politikou EU v oblasti bezpečnosti a přispívá k jejímu účinnému provádění, přičemž tato politika sestává ze souboru nelegislativních a legislativních opatření, jejichž cílem je poskytnout donucovacím a justičním orgánům nástroje k předcházení široké škále trestné činnosti a boji proti ní a k zajištění vysoké úrovně bezpečnosti v Evropské unii, zejména prostřednictvím přeshraniční spolupráce. Patří sem

¹¹ Úmluva Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu a Protokol o prevenci, potlačování a trestání obchodování s lidmi, zejména se ženami a dětmi; Protokol proti pašování přistěhovalců po zemi, po moři a letecky, rezoluce Valného shromáždění 55/25 ze dne 15. listopadu 2000; Protokol proti nedovolené výrobě střelných zbraní, jejich částí, dílů a střeliva, jakož i obchodování s nimi, rezoluce Valného shromáždění 55/255 ze dne 31. května 2001.

¹² Úmluva Organizace spojených národů proti korupci, rezoluce Valného shromáždění 58/43 ze dne 1. října 2003.

¹³ Úmluva Rady Evropy o praní, vyhledávání, zadržování a konfiskaci výnosů ze zločinu trestné činnosti a o financování terorismu (CETS č. 198).

zejména nařízení (EU) 2018/1805¹⁴, které usnadňuje vzájemné uznávání příkazů k zajištění a konfiskaci v celé EU.

Návrh zároveň přispívá k právnímu rámci zavádějícímu omezující opatření Unie a je s ním v souladu, přičemž tento rámec má za cíl zajistit jejich komplexní provádění v celé Unii a vyžaduje, aby členské státy stanovily pravidla pro sankce za porušení příslušných ustanovení.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Směrnice je založena na čl. 82 odst. 2, čl. 83 odst. 1 a 2 a čl. 87 odst. 2 Smlouvy o fungování EU.

Na opatření týkající se zajištění a konfiskace se vztahuje čl. 83 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, který umožňuje stanovit minimální pravidla týkající se vymezení sankcí v oblastech mimořádně závažné trestné činnosti s přeshraničním rozměrem za trestné činy uvedené v tomto článku. Oblast působnosti těchto opatření je rozšířena na trestné činy spáchané v rámci zločineckých organizací, přičemž organizovaná trestná činnost je „eurozločinem“ ve smyslu čl. 83 odst. 1 Smlouvy o fungování EU. Patřilo by sem i porušení omezujících opatření Unie harmonizovaných na úrovni EU. Zahrnutí trestných činů, které jsou buď harmonizovány na úrovni EU, nebo u nichž jde o případy, kdy je na úrovni EU harmonizována související oblast politiky, je rovněž odůvodněné, neboť navrhovaná opatření týkající se zajištění a konfiskace mají zásadní význam pro zajištění účinného provádění politiky Unie v oblasti, která byla předmětem harmonizačních opatření, a na kterou se tudíž vztahuje čl. 83 odst. 2 Smlouvy o fungování EU. Opatření zaměřená na zlepšení správy zajištěného a konfiskovaného majetku jsou nezbytná pro účinné provádění opatření k zajištění a konfiskaci a jsou doplňkovými požadavky, na něž se vztahuje článek 83 Smlouvy o fungování EU. Platí to i pro ustanovení, jejichž cílem je vypracovat ucelenější strategii pro vymáhání majetku, spolu s mechanismy spolupráce mezi orgány na vnitrostátní úrovni a ustanoveními, jejichž cílem je zajistit, aby příslušné orgány měly k plnění svých úkolů nezbytné zdroje.

Opatření týkající se vysledování a identifikace majetku nebo spolupráce mezi úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti a úřady pro správu majetku s jejich protějšky v jiných členských státech rovněž přispívají k účinné přeshraniční spolupráci při prevenci, odhalování a vyšetřování trestných činů. Jako taková spadají do působnosti čl. 87 odst. 2 Smlouvy o fungování EU.

Vzhledem k tomu, že oblast působnosti článku 87 Smlouvy o fungování EU není omezena, pokud jde o trestné činy, na něž se vztahuje, týkají se výše uvedená opatření rovněž porušení omezujících opatření Unie v rozsahu, v němž takové porušení představuje trestný čin vymezený ve vnitrostátním právu, a v rozsahu, v němž výše uvedená opatření usnadňují prevenci a odhalování porušování omezujících opatření Unie.

¹⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 ze dne 14. listopadu 2018 o vzájemném uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci (Úř. věst. L 303, 28.11.2018, s. 1).

Kromě toho se na procesní záruky stanovené v této směrnici, jakož i na ustanovení zajišťující obětem náhradu škody vztahuje čl. 82 odst. 2 Smlouvy o fungování EU.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

K řešení přeshraniční povahy organizovaných zločineckých skupin nestačí individuální úsilí členských států v boji proti organizované trestné činnosti, pokud je 70 % zločineckých skupin působících v EU aktivních ve více než třech členských státech¹⁵ a skrývá a znovu investuje majetek pocházející z trestné činnosti na celém vnitřním trhu EU. Zločinecké skupiny využívají složitou síť bankovních účtů a krycích společností napříč jurisdikcemi, aby zakryly auditní stopu a skryly zdroj a vlastnictví finančních prostředků, přičemž pachatelé trestné činnosti se údajně zaměřují na členské státy se slabšími systémy vymáhání majetku¹⁶.

Pro účinné vymáhání nástrojů a výnosů z trestné činnosti má proto zásadní význam obnovené úsilí v celé Unii zaměřené proti finančním prostředkům zločineckých organizací. Navrhovaná směrnice usnadní přeshraniční spolupráci a přispěje k účinnějšímu boji proti organizované trestné činnosti.

- **Proporcionalita**

V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v čl. 5 odst. 4 SEU se navrhovaná směrnice omezuje na to, co je nezbytné a přiměřené k zavedení společného minimálního standardu v celé EU.

Návrh posiluje možnosti a nástroje pro vysledování a identifikaci, zajištění, správu a konfiskaci nezákonného majetku. Při zabezpečení dostatečně široké oblasti působnosti se opatření zaměřují zejména na nezákonný majetek související s trestnou činností prováděnou jako organizovaná trestná činnost. Návrh vyjasňuje řadu povinností obecnější povahy, čímž snižuje rozdíly mezi členskými státy, které mohou představovat překážky v přeshraniční spolupráci, a zajišťuje větší právní jasnost.

Kromě toho je dopad navrhovaných opatření na členské státy, pokud jde o nezbytné zdroje a potřebu přizpůsobit vnitrostátní rámce, převážen výhodami danými lepšími možnostmi příslušných orgánů vysledovat a identifikovat, zajistit, spravovat a konfiskovat nezákonný majetek.

Jednotlivá opatření jsou navíc omezena na to, co je nezbytné a přiměřené ke splnění cílů narušit organizovanou trestnou činnost a připravit pachatele trestné činnosti o významné nezákonné zisky. Toho je dosahováno například omezením systematického zahajování vyšetřování za účelem vysledování majetku na trestné činy, které by mohly vytvořit značný hospodářský přínos. V případě, že nedojde k odsouzení za konkrétní trestný čin, toho lze

¹⁵ Europol, Posouzení hrozeb závažné a organizované trestné činnosti v Evropské unii „[A Corrupting Influence: The infiltration and undermining of Europe's economy and society by organised crimes](#)“ (Korupční vliv: infiltrace a podkopávání hospodářství a společnosti Evropy ze strany organizované trestné činnosti (2021)).

¹⁶ Setkání s odborníky Eurojustu v červnu 2016, citováno z pracovního dokumentu útvarů Komise „Posouzení dopadů – průvodní dokument k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o vzájemném uznávání příkazů k zajištění a konfiskaci“, SWD(2016) 468 final.

dosáhnout i omezením možností konfiskace na trestné činy závažné povahy, které mohou vytvořit značný přínos. Celková proporcionalita je zajištěna spojením různých opatření se silnými zárukami.

- **Volba nástroje**

Návrh má podobu směrnice, jejímž cílem je zajistit společný minimální standard pro opatření k zajištění a konfiskaci ve všech členských státech a zároveň posílit společné kapacity, pokud jde o vyšetřování, identifikaci a správu majetku, a usnadnit přeshraniční spolupráci v oblasti výnosů z trestné činnosti. Volba právního nástroje ponechává členským státům dostatečnou flexibilitu při provádění společných opatření v souladu s vnitrostátními právními tradicemi a organizačním uspořádáním.

Navrhovaná směrnice obsahuje ustanovení o úřadech pro vyhledávání majetku z trestné činnosti, která jsou v současné době upravena v rozhodnutí Rady o úřadech pro vyhledávání majetku z trestné činnosti, jakož i ustanovení o aspektech konfiskace, které upravuje směrnice o konfiskaci a rámcové rozhodnutí Rady 2005/212/SVV o konfiskaci výnosů a majetku z trestné činnosti a nástrojů trestné činnosti. Navrhovaná směrnice by nahradila rámcové rozhodnutí Rady 2005/212/SVV, rozhodnutí Rady o úřadech pro vyhledávání majetku z trestné činnosti a směrnici o konfiskaci, přičemž by v jediném nástroji stanovila společné standardy pro vyšetřování a identifikaci majetku, jeho zajištění, správu a konfiskaci. Spojení dříve rozptýlených povinností v rámci jediného nástroje by zajistilo soudržnější a strategičtější přístup k vymáhání majetku a spolupráci všech příslušných aktérů v rámci systému vymáhání majetku.

- **Výbor pro kontrolu regulace**

Posouzení dopadů bylo předloženo Výboru pro kontrolu regulace dne 2. února 2022. Výbor pro kontrolu regulace návrh posouzení dopadů přezkoumal na svém zasedání dne 2. března 2022 a dne 4. března 2022 vydal kladné stanovisko bez výhrad.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Bylo provedeno hodnocení s cílem posoudit, zda je stávající systém EU pro vymáhání majetku z trestné činnosti stále vhodný pro daný účel, a zjistit případné nedostatky, které by mohly bránit boji proti organizované trestné činnosti. V souladu se zásadou „nejprve hodnotit“ bylo v tomto hodnocení posouzeno, zda bylo dosaženo původně předpokládaných výsledků, a byly v něm určeny oblasti, v nichž je zapotřebí dalšího zlepšení nebo aktualizace stávajících právních nástrojů.

V této souvislosti přispěly oba hodnocené právní nástroje, tj. rozhodnutí Rady o úřadech pro vyhledávání majetku z trestné činnosti a směrnice o konfiskaci, ke zvýšení spolupráce mezi úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti, ke sblížení koncepcí zajištění a konfiskace napříč členskými státy a do určité míry ke zvýšení míry zajištění a konfiskace. Hodnocení však dospělo k závěru, že přetrvávají problémy při identifikaci majetku a že celkové

konfiskované výnosy z trestné činnosti jsou nadále příliš nízké na to, aby měly významný dopad na zisky z organizované trestné činnosti. Navzdory zlepšení různých aspektů systému vymáhání majetku z trestné činnosti po přijetí rozhodnutí Rady o úřadech pro vyhledávání majetku z trestné činnosti a směrnice o konfiskaci do značné míry stále přetrvávají problémy zjištěné před přijetím příslušných aktů (a zejména směrnice o konfiskaci), k nimž se přidává řada nedostatků ovlivňujících možnosti členských států účinně a účelně vysledovat a identifikovat, zajistit, konfiskovat a spravovat nezákonný majetek.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Při vypracovávání tohoto návrhu Komise konzultovala širokou škálu zúčastněných stran, včetně orgánů a agentur EU, úřadů pro vyhledávání majetku z trestné činnosti, donucovacích orgánů v členských státech, nevládních organizací a občanské společnosti, jakož i mezinárodních organizací.

Se zúčastněnými stranami byly vedeny konzultace různými způsoby, včetně zpětné vazby pro účely počátečního posouzení dopadů, akcí zúčastněných stran, pracovních setkání, cílených konzultací, veřejných konzultací, studie na podporu posouzení dopadů, polostrukturovaných rozhovorů a seminářů věnovaných možnostem politiky.

Počáteční **posouzení dopadů** bylo pro účely zpětné vazby zveřejňováno od 9. března 2021 do 6. dubna 2021. Celkem bylo obdrženo 13 odpovědí od různých zúčastněných stran.

Uskutečnila se dvě **pracovní setkání zúčastněných stran** – ve dnech 25. a 26. května 2021 se zástupci úřadů pro vyhledávání majetku z trestné činnosti a ve dnech 1. a 2. června 2021 s kontaktním výborem směrnice o konfiskaci. Cílem těchto pracovních setkání bylo získat názory na účinnost, účelnost, relevanci, soudržnost a přidanou hodnotu EU v případě směrnice o konfiskaci a rozhodnutí Rady o úřadech pro vyhledávání majetku z trestné činnosti. Po těchto pracovních setkáních následovaly cílené konzultace prostřednictvím písemných odpovědí poskytnutých účastníky.

Od 21. června do 27. září 2021 proběhla **veřejná konzultace** s cílem shromáždit názory občanů a zúčastněných stran. Bylo obdrženo celkem 50 odpovědí. Odpovědi zdůrazňovaly význam přeshraniční spolupráce donucovacích orgánů v boji proti výnosům z trestné činnosti a poukázaly na překážky bránící účinné identifikaci, správě a konfiskaci výnosů z trestné činnosti, například nedostatečné pravomoci a nedostatečný přístup k údajům úřadů pro vyhledávání majetku z trestné činnosti, jakož i omezenou oblast působnosti směrnice o konfiskaci. Dále se respondenti vyslovili pro odpovídající aktualizaci legislativních opatření za účelem řešení těchto problémů.

Kromě toho Komise rovněž zadala **studii na podporu přípravy posouzení dopadů**. Studii provedl externí konzultant v době od března do prosince 2021. Příprava studie zahrnovala sekundární výzkum a téměř 40 polostrukturovaných rozhovorů se zúčastněnými stranami, například s Agenturou Evropské unie pro vzdělávání a výcvik v oblasti prosazování práva (CEPOL), Agenturou Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol), Agenturou Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust), donucovacími orgány, úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti a nevládními organizacemi. Kromě

toho zahrnovala i cílené konzultace v podobě písemných dotazníků pro úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti a členy kontaktního výboru směrnice o konfiskaci v červenci 2021. V neposlední řadě se v září 2021 konala čtyři další pracovní setkání s cílem shromáždit názory zúčastněných stran na možnosti politiky a určit potenciální dopady těchto možností politiky.

- **Posouzení dopadů**

Posouzení dopadů, které podpořilo rozvoj této iniciativy, zkoumalo různé možnosti politiky, které by mohly řešit skutečnost, že systém EU pro vymáhání majetku z trestné činnosti není dobře vybaven k tomu, aby se mohl účinně zabývat složitým způsobem fungování zločineckých organizací. Kromě základního scénáře, který by ve srovnání se současnou situací nepřinesl žádnou změnu, byly analyzovány následující možnosti:

Možnost č. 1 tvořená **nelegislativními opatřeními** na podporu výměny zkušeností, znalostí a osvědčených postupů mezi příslušnými orgány s cílem posílit možnosti vymáhání majetku a porozumění různým fázím vymáhání majetku. Tyto výměny by byly dále posíleny vypracováním vhodných pokynů EU a případně odbornou přípravou příslušných orgánů.

V rámci **možnosti č. 2** by opatření spočívala především v **cílených změnách** rozhodnutí Rady o úřadech pro vyhledávání majetku z trestné činnosti a směrnice o konfiskaci, které by upřesnily rozsah stávajících obecných požadavků a posílily jejich účinnost. Tato opatření by zahrnovala požadavky, aby členské státy přijaly vnitrostátní strategii pro vymáhání majetku z trestné činnosti a zajistily, že příslušné orgány budou mít potřebné dovednosti a zdroje. Dále by sem patřila opatření zaměřená na zlepšení přeshraniční spolupráce mezi úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti, včetně přístupu k databázím a rozšířených pravomocí k zajišťování.

Možnost č. 3 by kromě opatření uvedených v možnosti č. 2 obsahovala **podrobnější požadavky** vůči členským státům pro všechny fáze procesu vymáhání. Zahrnovala by povinnosti, jako je například systematické zahajování finančních šetření, jakož i specifické požadavky pro správu majetku, například plánování před zajištěním majetku, předběžný prodej a zřízení specializovaných úřadů pro správu majetku. Kromě toho by oblast působnosti směrnice o konfiskaci byla rozšířena tak, aby zahrnovala širší škálu trestných činů: stávající ustanovení o konfiskaci, která není založena na odsuzujícím rozsudku, by bylo rozšířeno a byl by zaveden model konfiskace majetku bez prokázaného původu, který by zajišťoval konfiskaci majetku, jež není spojen s konkrétní trestnou činností.

V rámci **možnosti č. 4** by opatření vycházela z opatření uvedených v rámci možnosti č. 3, avšak oblast působnosti ustanovení by byla rozšířena na všechny trestné činy a zahrnovala by rozsáhlejší požadavky, pokud jde o zahájení vyšetřování. Dále by byly stanoveny konkrétnější podmínky týkající se naléhavých příkazů k zajištění a výměny informací mezi úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti.

S ohledem na různé hospodářské, sociální a environmentální dopady spojené s každou z možností, ale rovněž s ohledem na jejich hodnotu z hlediska účinnosti, účelnosti a

proporcionality, bylo v posouzení dopadů zjištěno, že upřednostňovanou možností je možnost č. 3.

Opatření v rámci možnosti č. 1 mohou doplnit legislativní změny, avšak vzhledem k tomu, že zjištěné problémy byly do značné míry výsledkem legislativního rámce, nebyla by tato opatření dostatečná k účinnému překonání zjištěných problémů. Podobně možnost č. 2 by přispěla ke zlepšení stávající situace pouze v omezené míře, neboť několik málo dodatečných požadavků ve srovnání se současným stavem by možnosti výsledování a identifikace majetku posílilo pouze do určité míry, což by nestačilo k zajištění účinné správy zajištěného majetku, a nepokryla by všechny relevantní trestné činnosti, pokud by rozsah konfiskačních opatření zůstal omezený.

Pokud jde o možnost č. 3, bylo zjištěno, že opatření týkající se výsledování a identifikace majetku a opatření k zajištění přijetí účinných mechanismů správy majetku a modelů konfiskace by ve značné míře zlepšila účinnost systému vymáhání majetku. Navzdory nákladům byla tato opatření považována za účinná vzhledem ke kvalitativnímu skoku v míře konfiskace a za přiměřená ve vztahu k administrativní zátěži a zásahům do organizační struktury členských států. Pokud jde o základní práva, bylo zjištěno, že dopady možnosti č. 3 a zejména nového modelu konfiskace jsou vzhledem k rozsahu problému v rovnováze se zárukami a sledovaným politickým cílem.

V souvislosti s možností č. 4 se očekávalo, že předpokládané zvýšení účinnosti bude omezené ve srovnání s dodatečnými náklady a výraznějším zásahem do svobody členských států organizovat vnitrostátní struktury pro vyhledávání majetku podle vlastní volby a vnitrostátních preferencí.

V návaznosti na kladné stanovisko bez výhrad vydané Výborem pro kontrolu regulace dne 4. března 2022 bylo posouzení dopadů revidováno s cílem posílit prezentaci a srovnávání možností politiky, včetně jejich nákladů, přínosů a dopadů. Posouzení dopadů bylo dále revidováno, aby lépe odráželo názory různých zúčastněných stran a to, jak se zjištěné problémy v jednotlivých členských státech liší. V neposlední řadě revize nastiňuje první program monitorování a hodnocení plánovaného návrhu.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Podle Programu Komise pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT) by se všechny iniciativy, jejichž cílem je změnit stávající právní předpisy EU, měly zaměřit na zjednodušení a zajištění účinnějšího dosažení stanovených cílů politiky (tj. snížení nadbytečné regulační zátěže). Z analýzy dopadů vyplývá, že opatření stanovená v navrhované směrnici by měla mít na členské státy dopad, který by byl vyvážen přínosy.

Vzhledem k tomu, že ustanovení navrhované směrnice předpokládají strategičtější přístup k vymáhání majetku, poskytují účinnější nástroje pro konfiskaci majetku a zajišťují, aby příslušné orgány měly potřebné zdroje, dovednosti a pravomoci, budou systémy členských států pro vymáhání majetku i přeshraniční spolupráce výrazně účinnější.

Regulační zátěž související s těmito opatřeními bude více než vyrovnána přínosy, pokud jde o identifikaci, zajištění a konfiskaci většího množství nelegálního majetku a zachování či dokonce maximalizaci jeho hodnoty.

- **Základní práva**

Všechna opatření stanovená v tomto návrhu jsou v souladu se základními právy a svobodami zakotvenými v Listině základních práv Evropské unie a musí být prováděna odpovídajícím způsobem. Jakékoli omezení výkonu těchto základních práv a svobod se řídí podmínkami stanovenými v čl. 52 odst. 1 Listiny, dle kterého se na ně vztahuje zásada proporcionality, pokud jde o legitimní záměr skutečně dosáhnout cílů obecného zájmu uznávaných Unií a chránit práva a svobody ostatních. Omezení musí být stanovena zákonem a respektovat podstatu práv a svobod zakotvených v Listině.

Zásah navrhovaných opatření do základních práv (včetně zejména vlastnických práv) je odůvodněn potřebou účinně připravit pachatele trestné činnosti, zejména organizované trestné činnosti, o jejich nezákonný majetek, neboť ten je hlavní motivací k páchání trestné činnosti, jakož i o prostředky k pokračování a rozšiřování trestné činnosti. Navrhovaná opatření se omezují na to, co je pro dosažení tohoto cíle nezbytné. Nově zavedený model konfiskace je odůvodněn obtížemi ohledně prokázání souvislosti mezi získáním majetku a konkrétními trestnými činy, kdy je vlastník zapojen do organizované trestné činnosti, která sestává z více trestných činů páchaných po delší dobu. V neposlední řadě bude dodržování základních práv zajištěno zárukami, včetně účinných opravných prostředků, které má dotčená osoba k dispozici pro všechna opatření podle navrhované směrnice, včetně nově zavedených požadavků týkajících se předběžného prodeje nebo nového modelu konfiskace.

Tento návrh rovněž zajišťuje, aby při provádění směrnice byla uplatňována příslušná pravidla EU pro ochranu údajů.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Tento návrh nemá žádný dopad na rozpočet Evropské unie.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Provádění navrhované směrnice bude přezkoumáno do tří let po jejím vstupu v platnost a poté Komise předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Tato zpráva posoudí, do jaké míry členské státy přijaly opatření nezbytná pro dosažení souladu se směrnicí. Zprávu hodnotící dopad a přidanou hodnotu směrnice předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě do pěti let po vstupu této směrnice v platnost.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Tento návrh směrnice je rozdělen do osmi kapitol:

Obecná ustanovení o vymáhání a konfiskaci majetku (kapitola I, články 1 až 3).

Článek 1 stanoví předmět, kterým je určení minimálních pravidel pro vysledování a identifikaci, zajištění, konfiskaci a správu majetku v trestních věcech a usnadnění provádění omezujících opatření Unie, je-li to nezbytné k prevenci, odhalování nebo vyšetřování trestných činů souvisejících s porušováním těchto opatření.

Článek 2 vymezuje oblast působnosti výčtem trestných činů, na které by se měla pravidla stanovená v této směrnici vztahovat. Tento výčet zahrnuje trestné činy uvedené v článku 83 Smlouvy o fungování EU a trestné činy, které jsou harmonizovány na úrovni EU. Článek o oblasti působnosti navíc zahrnuje řadu trestných činů, které jsou obvykle páčány organizovanými zločineckými skupinami. Kromě toho zahrnuje trestné činy související s porušováním omezujících opatření Unie. Pro účely vysledování a identifikace majetku jsou zahrnuty trestné činy, za které lze uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně jeden rok.

Článek 3 definuje klíčové pojmy používané v procesu vymáhání majetku, přičemž zachovává definice, které jsou v současnosti obsaženy ve směrnici o konfiskaci, a doplňuje nové definice, například v souvislosti s vyšetřováním za účelem vysledování, jakož i pojem „cílené finanční sankce“ a „omezující opatření Unie“. Odkazy na pojem „majetek“ je třeba chápat ve smyslu srozumitelném pro laiky. Pro účely ustanovení o vysledování a identifikaci, zajištění, konfiskaci a správě majetku v rámci řízení v trestních věcech se používají a definují pojmy „výnosy“, „nástroje“ a „majetek“.

Ustanovení o vysledování a identifikaci majetku (kapitola II, články 4 až 10)

Ustanovení kapitoly II jsou založena na čl. 87 odst. 2 Smlouvy o fungování EU. Cílem těchto ustanovení jako takových je vysledování a identifikace majetku v trestních věcech, jakož i usnadnění provádění omezujících opatření Unie, je-li to nezbytné k prevenci, odhalování nebo vyšetřování trestných činů souvisejících s porušováním těchto opatření.

Článek 4 vyžaduje, aby členské státy zajistily vyšetřování za účelem vysledování majetku s cílem usnadnit přeshraniční spolupráci, zejména existuje-li podezření, že trestný čin může vést k významným hospodářským ziskům, a za účelem prevence, odhalování nebo vyšetřování porušování omezujících opatření Unie.

Článek 5 stanoví povinnost členských států zřídit alespoň jeden úřad pro vyhledávání majetku z trestné činnosti v souladu se stávajícím rozhodnutím Rady o úřadech pro vyhledávání majetku z trestné činnosti. Nad rámec stávajících pravidel stanoví toto ustanovení zvláštní úkoly úřadů pro vyhledávání majetku z trestné činnosti, včetně výměny informací s jinými úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti v jiných členských státech, a to i v souvislosti s prevencí, odhalováním a vyšetřováním porušování omezujících opatření Unie. Tento článek rovněž ukládá úřadům pro vyhledávání majetku z trestné činnosti úkol vysledovat a identifikovat majetek osob a subjektů, na něž se vztahují omezující opatření Unie. V této souvislosti by úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti měly rovněž pravomoc přijmout okamžitá opatření k dočasnému zajištění dotčeného majetku.

Článek 6 stanoví informace, které by členské státy měly přímo zpřístupnit úřadům pro vyhledávání majetku z trestné činnosti, aby byla zajištěna rychlá reakce na žádosti o

informace z jiných členských států, což je aspekt, které není v rozhodnutí Rady o úřadech pro vyhledávání majetku z trestné činnosti upraven.

Článek 7 stanoví zvláštní záruky, pokud jde o přístup k informacím. Cílem tohoto ustanovení je zajistit, aby vnitrostátní orgány měly přístup k informacím na základě potřeby znát v rámci nezbytných bezpečnostních pravidel a pravidel důvěrnosti.

Článek 8 stanoví monitorovací rámec pro přístup příslušných vnitrostátních orgánů k informacím. Cílem tohoto ustanovení je zabránit jakémukoli porušení povinností nebo nedostatečnému přístupu k informacím.

Článek 9 upravuje výměnu informací mezi úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti, a to jak z vlastního podnětu, tak na základě žádosti, přičemž poskytuje další podrobnosti ve srovnání s rozhodnutím Rady pro úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti, mimo jiné stanovením účelů této výměny, minimálních informací, které mají být obsaženy v přeshraničních žádostech, kanálu pro výměnu informací (aplikace sítě pro bezpečnou výměnu informací) a důvodů pro odmítnutí.

Článek 10 stanoví lhůty pro odpověď na žádosti o informace, aniž mění lhůty stanovené v rozhodnutí Rady o úřadech pro vyhledávání majetku z trestné činnosti, které odkazuje na lhůty v rámcovém rozhodnutí Rady 2006/960/SVV¹⁷. Toto ustanovení upravuje dva scénáře, a to běžné žádosti, které by měly být zodpovězeny do sedmi dnů, a naléhavé žádosti, které by měly být vyřízeny do osmi hodin.

Ustanovení o zajištění a konfiskaci majetku (kapitola III, články 11 až 18).

Ustanovení o zajištění a konfiskaci jsou založena na článku 83 Smlouvy o fungování EU. Ustanovení kapitoly III se jako taková použijí na trestné činy spadající do oblasti působnosti čl. 2 odst. 1, čl. 2 odst. 2, čl. 2 odst. 3 a čl. 2 odst. 4 této směrnice, nikoli však na zajištění na základě omezujících opatření Unie.

Článek 11 vyžaduje, aby členské státy přijaly nezbytná opatření s cílem zabezpečit, aby nezákonný majetek mohl být zajištěn rychle a v případě potřeby s okamžitým účinkem tak, aby se zabránilo jeho rozptýlení. Mezi tato opatření patří – kromě opatření stanovených ve směrnici o konfiskaci – možnost úřadů pro vyhledávání majetku z trestné činnosti přijmout dočasná naléhavá opatření k zajištění majetku, dokud nebude možné vydat formální příkaz k zajištění. Tento článek rovněž stanoví zvláštní záruku, že příkaz k zajištění zůstane v platnosti pouze po dobu nezbytně nutnou a že majetek by měl být v případě, že nedojde k jeho konfiskaci, okamžitě vrácen.

Článek 12 vyžaduje, aby členské státy umožnily konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti po pravomocném odsouzení a umožnily konfiskaci majetku v hodnotě odpovídající výnosům z trestné činnosti („standardní konfiskace a konfiskace náhradní hodnoty“ podle stávajících pravidel EU).

¹⁷ Rámcové rozhodnutí Rady 2006/960/SVV ze dne 18. prosince 2006 o zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států Evropské unie (Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 89).

Článek 13 vyžaduje, aby členské státy umožnily konfiskaci majetku, který obviněná nebo podezřelá osoba předala třetí osobě za účelem vyhnutí se konfiskaci („konfiskace majetku třetích osob“, jak je stanoveno ve směrnici o konfiskaci). Tato konfiskace je odůvodněná pouze tehdy, pokud třetí osoba věděla nebo měla vědět, že k převodu majetku došlo za tímto účelem. Ustanovení stanoví okolnosti, které jsou pro toto posouzení relevantní.

Článek 14 vyžaduje, aby členské státy umožnily konfiskaci majetku odsouzené osoby, pokud je vnitrostátní soud členského státu přesvědčen, že majetek pochází z trestné činnosti („rozšířená konfiskace“). Ve svém posouzení by měl vnitrostátní soud vzít v úvahu všechny okolnosti případu, včetně skutečnosti, že hodnota majetku je neúměrná legálnímu příjmu odsouzené osoby. Ve srovnání se směrnicí o konfiskaci by tato možnost měla být k dispozici pro všechny trestné činy spadající do oblasti působnosti této směrnice.

Článek 15 vyžaduje, aby členské státy stanovily možnost konfiskace, pokud jsou k dispozici všechny důkazy o trestném činu, avšak odsouzení není možné vzhledem k omezenému počtu okolností. Mezi tyto okolnosti patří kromě nemoci a útěku (již zahrnutých do směrnice o konfiskaci) smrt podezřelé nebo obviněné osoby, jakož i imunita či amnestie nebo skutečnost, že uplynuly lhůty stanovené vnitrostátními právními předpisy. Rozsah trestných činů je omezen na trestné činy s horní hranicí trestní sazby nejméně 4 roky.

Článek 16 zavádí novou možnost konfiskace, je-li majetek zajištěn na základě podezření z účasti na organizované trestné činnosti a není-li konfiskace podle jiných ustanovení směrnice možná. To by mělo umožňovat konfiskaci majetku pouze tehdy, je-li vnitrostátní soud přesvědčen, že dotyčný majetek pochází z trestné činnosti. Toto zjištění musí být založeno na komplexním posouzení všech okolností případu, včetně toho, zda je hodnota majetku neúměrná legálnímu příjmu vlastníka. Rozsah trestných činů je omezen na trestné činy s horní hranicí trestní sazby nejméně 4 roky.

Článek 17 vyžaduje, aby členské státy zajistily vyšetřování za účelem vysledování majetku po odsouzení s cílem zajistit účinný výkon příkazu ke konfiskaci. Tento článek navíc vyžaduje, aby členské státy zvážily využití konfiskovaného majetku pro veřejné nebo sociální účely. Obě ustanovení jsou založena na příslušných ustanoveních směrnice o konfiskaci.

Cílem článku 18 je podobně jako u příslušného ustanovení směrnice o konfiskaci zajistit, aby právo obětí na odškodnění nebylo dotčeno konfiskačními opatřeními.

Ustanovení o správě majetku (kapitola IV, články 19 až 21)

Ustanovení o správě jsou založena na článku 83 Smlouvy o fungování EU. Ustanovení kapitoly IV se jako taková použijí na trestné činy spadající do oblasti působnosti čl. 2 odst. 1, čl. 2 odst. 2, čl. 2 odst. 3 a čl. 2 odst. 4 této směrnice, nikoli však na zajištění na základě omezujících opatření Unie.

Článek 19 vyžaduje, aby členské státy zajistily účinnou správu zajištěného nebo konfiskovaného majetku až do doby, než s ním bude naloženo. Při dalším vyjasnění oblasti působnosti tohoto obecného požadavku (podobně jako příslušného ustanovení ve směrnici o konfiskaci) je cílem tohoto ustanovení zachovat hodnotu majetku a minimalizovat náklady na správu. K dosažení tohoto cíle jsou členské státy povinny provést předběžné posouzení nákladů, které vzniknou při správě majetku („plánování před zajištěním“).

Článek 20 vyžaduje, aby členské státy stanovily možnost převést nebo prodat zajištěný majetek před vydáním příkazu ke konfiskaci („předběžný prodej“). Ustanovení dále upřesňuje rozsah této obecné povinnosti (jak je stanovena ve směrnici o konfiskaci), která vyžaduje, aby se za určitých okolností uskutečnil předběžný prodej s cílem zabránit ztrátě hodnoty majetku nebo tomu, aby se náklady na správu staly nepřiměřenými. Na tento požadavek se vztahuje řada záruk na ochranu oprávněných zájmů dotčené osoby. Mezi tyto záruky patří kromě obecných záruk i právo být vyslechnut před přijetím rozhodnutí o předběžném prodeji. Tato pravidla by se měla vztahovat na majetek identifikovaný v souvislosti s prováděním omezujících opatření Unie v rozsahu, v jakém byl zajištěn v souvislosti s obviněními z trestné činnosti, například porušení omezujících opatření Unie. Článek 20 navíc obsahuje možnost účtovat skutečnému majiteli náklady na správu zajištěného majetku.

Článek 21 vyžaduje, aby členské státy zřídily alespoň jeden úřad pro správu majetku, a stanoví úkoly úřadů pro správu majetku přesnějším způsobem ve srovnání s příslušnými ustanoveními směrnice o konfiskaci.

Ustanovení o zárukách (kapitola V, články 22 až 24)

Ustanovení o zárukách jsou založena na čl. 82 odst. 2 Smlouvy o fungování EU. Ustanovení kapitoly V se jako taková použijí na trestné činy spadající do oblasti působnosti čl. 2 odst. 1, čl. 2 odst. 2, čl. 2 odst. 3 a čl. 2 odst. 4 této směrnice.

Záruky podle tohoto oddílu jsou obecně založeny na stávajících ustanoveních směrnice o konfiskaci a zároveň poskytují další objasnění, která zvyšují účinnost záruk a aktualizují je podle nových pravidel pro ochranu údajů.

Cílem článku 22 je zajistit, aby dotčené osoby byly informovány o přijatých opatřeních k zajištění a konfiskaci, včetně důvodů pro jejich přijetí.

Článek 23 stanoví konkrétnější požadavky zajišťující, aby byly k dispozici účinné opravné prostředky proti opatřením přijatým na základě ustanovení této směrnice. Patří sem rovněž právo na přístup k obhájci.

Ustanovení o strategickém rámci pro vymáhání majetku z trestné činnosti (kapitola VI, články 24 až 27)

Většina ustanovení v tomto oddíle je nová a jejich cílem je zajistit, aby byl celkový postup vymáhání a konfiskace majetku účinnější.

Článek 24 vyžaduje, aby členské státy přijaly vnitrostátní strategii pro vymáhání majetku z trestné činnosti a každých pět let ji aktualizovaly. Vnitrostátní strategie by měla být pro členské státy nástrojem pro stanovení opatření ke zvýšení úsilí vnitrostátních orgánů zapojených do procesu vymáhání majetku z trestné činnosti, pro zajištění a usnadnění spolupráce a koordinace a pro měření pokroku. Za tímto účelem by strategie měla stanovit cíle, potřeby zdrojů (včetně odborné přípravy), jakož i mechanismy spolupráce mezi příslušnými vnitrostátními orgány.

Článek 25 od členských států vyžaduje, aby zajistily, že zejména úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti a úřady pro správu majetku budou mít k plnění svých úkolů nezbytné zdroje.

Článek 26 vyžaduje, aby členské státy zřídily centralizovaný registr obsahující příslušné informace o zajištěném, spravovaném a konfiskovaném majetku. Do tohoto registru by měly mít přístup úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti, úřady pro správu majetku i další orgány pověřené vysledováním a identifikací nebo správou majetku.

Článek 27 vyžaduje, aby členské státy shromažďovaly statistické údaje o opatřeních přijatých na základě této směrnice a sdělovaly každoročně tyto údaje Komisi. Pro řádné posouzení účinnosti opatření přijatých podle této směrnice jsou nezbytné spolehlivé a úplné statistické údaje. Tento článek svěřuje Komisi v případě potřeby pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci týkající se informací, které mají být shromažďovány, a metodiky.

Ustanovení o spolupráci mezi úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti a institucemi a agenturami EU a třetími zeměmi (kapitola VII, články 28 a 29)

Ustanovení o spolupráci jsou nová a odrážejí cíl vytvořit komplexní právní rámec, který bude zahrnovat všechny příslušné aspekty vyhledávání majetku.

Cílem článku 28 je zajistit spolupráci mezi úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti a Úřadem evropského veřejného žalobce, Europolem a Eurojustem za účelem usnadnění vysledování a identifikace majetku, který může být předmětem konfiskace. Článek rovněž stanoví, že úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti budou muset v případě potřeby spolupracovat s Europolem a Eurojustem při prevenci, odhalování nebo vyšetřování trestných činů souvisejících s porušováním omezujících opatření Unie.

Cílem článku 29 je zajistit spolupráci mezi úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti i úřady pro správu majetku a jejich protějšky ve třetích zemích. Spolupráce mezi úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti týká situací, v nichž je spolupráce nezbytná pro prevenci, odhalování nebo vyšetřování trestných činů souvisejících s porušováním omezujících opatření Unie.

Závěrečná ustanovení (kapitola VIII, články 30 až 37)

Tento oddíl se zabývá řadou právních a technických otázek. Za prvé svěřuje Komisi pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci za podmínek stanovených v tomto článku (článek 30). Za druhé vyžaduje, aby členské státy sdělily Komisi určené příslušné orgány a příslušná kontaktní místa podle článků 5 a 21 této směrnice (článek 31). Tato kapitola navíc obsahuje ustanovení o provedení ve vnitrostátním právu (článek 32) a stanoví povinnost Komise podávat Evropskému parlamentu a Radě zprávy o provádění a následném hodnocení této směrnice (článek 33). Objasňuje vztah k jiným právním nástrojům (článek 34) a stanoví nahrazení pěti stávajících právních aktů (článek 35); rozhodnutím Rady o úřadech pro vyhledávání majetku z trestné činnosti by zůstalo vázáno pouze Dánsko, a to s cílem zajistit, aby se spolupráce s dánskými úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti i nadále řídila příslušným *acquis* EU. V neposlední řadě tento oddíl obsahuje pravidla pro vstup v platnost (článek 36) a určení (článek 37).

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o vymáhání a konfiskaci majetku**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 82 odst. 2, čl. 83 odst. 1 a 2 a čl. 87 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po předložení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹⁸,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Posouzení hrozeb závažné a organizované trestné činnosti (SOCTA) vypracované Europolem v roce 2021 zdůraznilo rostoucí hrozbu, kterou představuje organizovaná trestná činnost a pronikání trestné činnosti. Kvůli rozsáhlým příjmům generovaným organizovanou trestnou činností, které každý rok dosahují nejméně 139 miliard EUR a které jsou ve stále větší míře legalizovány prostřednictvím paralelního podzemního finančního systému, představuje dostupnost těchto výnosů z trestné činnosti významnou hrozbu pro integritu hospodářství a společnosti a narušuje právní stát a základní práva. Cílem strategie EU pro boj proti organizované trestné činnosti na období 2021–2025 je řešit tyto výzvy podporou přeshraniční spolupráce a účinného vyšetřování zločineckých sítí, odstraněním výnosů z trestné činnosti a přizpůsobením donucovacích a justičních orgánů digitálnímu věku.
- (2) Hlavní motivací přeshraničního organizovaného zločinu, včetně vysoce rizikových zločineckých sítí, je finanční zisk. V zájmu řešení závažné hrozby, kterou představuje organizovaná trestná činnost, by proto měly být příslušným orgánům poskytnuty prostředky k účinnému vysledování a identifikaci, zajištění, konfiskaci a správě nástrojů a výnosů z trestné činnosti a majetku, který z trestné činnosti pochází.
- (3) Účinný systém vymáhání majetku vyžaduje rychlé vysledování a identifikaci nástrojů trestné činnosti a výnosů z ní a majetku, u kterého existuje podezření, že má původ v trestné činnosti. Tyto výnosy, nástroje a majetek by měly být zajištěny, aby se zabránilo jejich zmizení, a následně by měly být po ukončení trestního řízení zkonfiskovány. Účinný systém vymáhání majetku dále vyžaduje účinnou správu zajištěného a konfiskovaného majetku s cílem zachovat jeho hodnotu pro stát nebo za účelem navrácení obětem.
- (4) Stávající právní rámec Unie pro vysledování a identifikaci, zajištění, konfiskaci a správu výnosů, nástrojů a majetku a pro úřady pro vyhledávání majetku z trestné

¹⁸ Úř. věst. C , , s. .

činnosti tvoří směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU¹⁹, rozhodnutí Rady 2007/845/SVV²⁰ a rámcové rozhodnutí Rady 2005/212/SVV²¹. Komise vyhodnotila směrnici 2014/42/EU a rozhodnutí Rady 2007/845/SVV a dospěla k závěru, že stávající rámec plně nedosáhl politického cíle v podobě boje proti organizované trestné činnosti prostřednictvím vymáhání jejich zisků.

- (5) Stávající právní rámec by proto měl být aktualizován s cílem usnadnit a zajistit účinné vymáhání a konfiskaci majetku v celé Unii. Za tímto účelem by směrnice měla stanovit minimální pravidla pro vysledování a identifikaci, zajištění, konfiskaci a správu majetku v rámci trestního řízení. V této souvislosti je trestní řízení autonomním pojmem práva Unie vykládaným Soudním dvorem Evropské unie bez ohledu na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva. Tento pojem se vztahuje na všechny druhy příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci vydaných v návaznosti na řízení, které se týká trestného činu. Rovněž se vztahuje na jiné druhy příkazů vydaných bez pravomocného odsouzení. Trestní řízení by rovněž mohlo zahrnovat vyšetřování trestného činu policií a jinými donucovacími orgány. Je nezbytné posílit schopnost příslušných orgánů připravit pachatele trestné činnosti o výnosy z trestné činnosti. Za tímto účelem by měla být stanovena pravidla pro posílení vysledování a identifikace majetku, jakož i možnosti pro jeho zajištění s cílem zlepšit správu zajištěného a konfiskovaného majetku, posílit nástroje pro konfiskaci nástrojů trestné činnosti a výnosů z ní a majetku pocházejícího z trestné činnosti zločineckých organizací a zlepšit celkovou účinnost systému vymáhání majetku.
- (6) Přijetí bezprecedentních a dalekosáhlých omezujících opatření Unie vyvolané ruskou invazí na Ukrajinu navíc odhalilo potřebu zintenzivnit úsilí k zajištění účinného provádění odvětvových i jednotlivých omezujících opatření Unie v celé Unii. Omezující opatření Unie sice nejsou trestní povahy ani nevyžadují trestnou činnost jako podmínku pro jejich uložení, avšak i tato opatření se opírají o zajištění finančních prostředků (tj. o cílené finanční sankce) a o odvětvová opatření, a posílené možnosti v souvislosti s identifikací a vysledováním majetku by tedy měly být k jejich prospěchu. Za tímto účelem by měla být stanovena pravidla pro posílení účinné identifikace a vysledování majetku vlastněného nebo ovládaného osobami a subjekty, na něž se vztahují tato omezující opatření, a pro podporu větší mezinárodní spolupráce úřadů pro vyhledávání majetku z trestné činnosti a úřadů pro správu majetku s jejich protějšky ve třetích zemích. Opatření související se zajišťováním a konfiskací podle této směrnice, zejména opatření uvedená v kapitolách III a IV, však zůstávají omezena na situace, kdy majetek pochází z trestné činnosti, například z porušení omezujících opatření Unie. Směrnice neupravuje zajištění finančních prostředků a hospodářských zdrojů na základě omezujících opatření Unie.
- (7) Opatření zaměřená na zlepšení možností vysledovat a identifikovat příslušný majetek ve vztahu k osobám nebo subjektům, na něž se vztahují omezující opatření Unie, jakož i doplňková opatření zajišťující, aby tento majetek nebyl převeden nebo skryt s cílem vyhnout se omezujícím opatřením Unie, přispívají k prevenci a odhalování možného

¹⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU ze dne 3. dubna 2014 o zajišťování a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Evropské unii (Úř. věst. L 127, 29.4.2014, s. 39).

²⁰ Rozhodnutí Rady 2007/845/SVV ze dne 6. prosince 2007 o spolupráci mezi úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti v jednotlivých členských státech v oblasti vysledování a identifikace výnosů z trestné činnosti nebo jiného majetku v souvislosti s trestnou činností (Úř. věst. L 332, 18.12.2007, s. 103).

²¹ Rámcové rozhodnutí Rady 2005/212/SVV ze dne 24. února 2005 o konfiskaci výnosů a majetku z trestné činnosti a nástrojů trestné činnosti (Úř. věst. L 68, 15.3.2005, s. 49).

porušování omezujících opatření Unie a k posílené přeshraniční spolupráci při vyšetřování možných trestných činů.

- (8) Tato pravidla by měla usnadnit přeshraniční spolupráci tím, že se příslušným orgánům poskytnou nezbytné pravomoci a zdroje, aby mohly rychle a účinně reagovat na žádosti orgánů v jiných členských státech. Ustanovení určující pravidla pro včasné vysledování a identifikaci majetku, naléhavá opatření k zajištění nebo účinnou správu přispívají ke zlepšení možností přeshraničního vymáhání majetku. Vzhledem ke globální povaze zejména organizované trestné činnosti by měla být rovněž posílena spolupráce se třetími zeměmi.
- (9) Vzhledem k tomu, že zločinecké organizace zapojené do široké škály nezákonných činností na různých trzích páchají široký okruh trestné činnosti a jejich spolupráce je systémová a orientovaná na zisk, účinný boj proti organizované trestné činnosti vyžaduje, aby byla k dispozici opatření k zajištění a konfiskaci, která by se týkala zisků ze všech oblastí trestné činnosti, v nichž organizované zločinecké skupiny působí. Mezi tyto trestné činy patří oblasti trestné činnosti uvedené v čl. 83 odst. 1, včetně nedovoleného obchodu se zbraněmi, střelivem a výbušninami, jak jsou definovány v Protokolu proti nedovolené výrobě střelných zbraní a jejich součástí, dílů a střeliva a obchodování s nimi, který doplňuje Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu, již je Unie smluvní stranou. Kromě trestných činů uvedených v čl. 83 odst. 1 by oblast působnosti směrnice měla rovněž zahrnovat všechny trestné činy, které jsou harmonizovány na úrovni EU, včetně podvodů poškozujících finanční zájmy Evropské unie s ohledem na rostoucí zapojení organizovaných zločineckých skupin do této oblasti trestné činnosti. Oblast působnosti směrnice by měla dále zahrnovat trestné činy proti životnímu prostředí, které jsou pro organizované zločinecké skupiny klíčovou činností a často souvisejí s praním peněz nebo se týkají odpadů a zbytků vzniklých v souvislosti s výrobou drog a obchodováním s nimi. Napomáhání k nepovolenému vstupu a pobytu představuje hlavní činnost organizovaných zločineckých skupin a je obvykle spojeno s obchodováním s lidmi.
- (10) Klíčovou úlohu při vytváření příjmů a umožnění dalších trestných činů hrají další trestné činy spáchané v rámci zločinného spolčení, včetně závažných trestných činů přeshraniční povahy. Tyto trestné činy by měly být zahrnuty do oblasti působnosti směrnice v rozsahu, v jakém jsou páčány v rámci zločinného spolčení. Padělání a pirátství výrobků souvisí s praním peněz a paděláním dokumentů a ohrožuje fungování jednotného trhu a spravedlivou hospodářskou soutěž. Nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl, je často spojen s praním peněz a představuje důležitý zdroj financování organizovaných zločineckých skupin. Padělání veřejných listin a obchodování s nimi, což se týká i bankovních dokladů nebo dokladů totožnosti, je klíčovým nástrojem umožňujícím praní peněz, obchodování s lidmi nebo převaděčství migrantů a jako takové by mělo spadat do oblasti působnosti této směrnice. Mezi další trestné činy, které jsou často páčány v rámci organizované zločinecké skupiny, patří vražda nebo těžké ublížení na zdraví, jakož i nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi, které jsou zdrojem příjmů pro organizované zločinecké skupiny v souvislosti s nájemnými vraždami, zastrašováním a obchodováním s lidmi. Podobně se únosy, nezákonné omezování osobní svobody nebo braní rukojmí, jakož i vydírání a vymáhání peněz za ochranu používají buď jako zdroj příjmů prostřednictvím výběru výkupného, nebo jako zastrašovací taktika vůči protivníkům. Trestná činnost v podobě organizované nebo ozbrojené loupeže je pro organizované zločinecké skupiny jednou z nejběžnějších forem vytváření zisku a je

často páchána ve spojení s dalšími trestnými činy, zejména nedovoleným obchodováním s palnými zbraněmi. Stejně tak obchodování s odcizenými vozidly nemusí vytvářet pouze zisky, ale představuje rovněž trestný čin umožňující zajistit nezbytné nástroje k páchání dalších trestných činů. Kromě toho je klíčové zahrnout sem i daňové trestné činy v rozsahu, v jakém jsou páchány v rámci zločinného spolčení v oblasti působnosti směrnice, neboť tato konkrétní trestná činnost je podpůrným zdrojem zisku, zejména pokud působí v přeshraničním kontextu. Typickými technikami používanými k páchání daňových podvodů nebo úniků je využívání přeshraničních podnikových struktur nebo podobných systémů k podvodnému získávání daňových výhod a vrácení daně, skrývání majetku nebo zisků, sloučení legálních zisků s nezákonnými zisky a majetkem nebo jejich převedení na jiné subjekty v zahraničí s cílem skrýt jejich původ nebo (skutečné) vlastnictví.

- (11) [Aby bylo zajištěno účinné provádění omezujících opatření Unie, je nezbytné rozšířit oblast působnosti směrnice na porušování omezujících opatření Unie].
- (12) Aby bylo možné zachytit majetek, který by mohl být přeměněn a převeden za účelem utajení jeho původu, a aby byla zajištěna harmonizace a jasnost definic v celé Unii, měl by být obecně definován majetek, který může být předmětem zajištění a konfiskace. Mělo by se to týkat právních dokumentů nebo nástrojů dokládajících právní nárok nebo podíl na majetku, který je předmětem zajištění a konfiskace, včetně například finančních nástrojů nebo dokumentů, které mohou zakládat věřitelské nároky a které jsou obvykle v držení osoby, které se týkají příslušné postupy, jakož i svěřenských fondů. Touto směrnicí nejsou dotčeny stávající vnitrostátní postupy pro uchovávání právních listin nebo nástrojů dokládajících právní nárok na takový majetek nebo podíl na něm používané příslušnými vnitrostátními orgány nebo veřejnými subjekty v souladu s vnitrostátním právem. Definice by měla zahrnovat všechny formy majetku, včetně kryptoaktiv.
- (13) Za účelem zachycení majetku, který by mohl být přeměněn a převeden za účelem utajení jeho původu, a v zájmu zajištění harmonizace a jasnosti definic v celé Unii by měla být stanovena obecná definice výnosů z trestné činnosti, která bude zahrnovat přímé výnosy z trestné činnosti a veškeré nepřímé přínosy, včetně následných opětovných investic nebo přeměny přímých výnosů, a to v souladu s definicemi uvedenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805²². Výnosy z trestné činnosti by měly zahrnovat jakýkoli majetek, včetně majetku, který byl zcela nebo zčásti přeměněn na jiný majetek, nebo pokud byl smíšen s majetkem nabytým zákonným způsobem, až do výše odhadované hodnoty smíšených výnosů. Výnosy z trestné činnosti by měly rovněž zahrnovat příjmy nebo jiné přínosy pocházející z výnosů z trestné činnosti nebo z majetku, na něž byly takové výnosy přeměněny nebo s nímž byly smíšeny.
- (14) V zájmu usnadnění přeshraniční spolupráce má vysledování a identifikace majetku v rané fázi trestního vyšetřování zásadní význam pro zajištění rychlé identifikace nástrojů, výnosů nebo majetku, které by mohly být následně konfiskovány, včetně majetku, který souvisí s trestnou činností a nachází se v jiných jurisdikcích. S cílem zajistit, že finanční vyšetřování bude mít ve všech členských státech dostatečnou prioritu, aby bylo možné řešit trestnou činnost přeshraniční povahy, je nezbytné požadovat, aby příslušné orgány začaly vysledovat majetek v okamžiku, kdy

²² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 ze dne 14. listopadu 2018 o vzájemném uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci (Úř. věst. L 303, 28.11.2018, s. 1).

vznikne podezření z trestné činnosti, která pravděpodobně povede k významným hospodářským přínosům.

- (15) Vyšetřování za účelem vysledování a identifikace majetku by měla být rovněž zahájena, je-li to nezbytné k prevenci, odhalování nebo vyšetřování trestných činů souvisejících s porušováním omezujících opatření Unie. Za tímto účelem by úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti měly mít pravomoc vysledovat a identifikovat majetek osob nebo subjektů, na něž se vztahují cílené finanční sankce. Jakmile je majetek identifikován, úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti by měly mít pravomoc jej dočasně zajistit, aby se zabezpečilo, že nezmizí.
- (16) Vzhledem k nadnárodní povaze finančních prostředků využívaných organizovanými zločineckými skupinami by si členské státy měly rychle vyměňovat informace, které mohou vést k identifikaci nástrojů trestné činnosti a výnosů z ní a jiného majetku vlastněného nebo ovládaného zločinci nebo osobami či subjekty, na něž se vztahují omezující opatření Unie. Za tímto účelem je nezbytné zmocnit úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti k vysledování a identifikaci majetku, který by mohl být následně konfiskován, zajistit jim přístup k nezbytným informacím za jasných podmínek a stanovit pravidla pro rychlou vzájemnou výměnu informací, a to z vlastní iniciativy nebo na požádání. V naléhavých případech, kdy existuje riziko rozptýlení majetku, je třeba odpovědět na žádost o informace co nejdříve, nejpozději však do 8 hodin.
- (17) V zájmu účinného vyšetřování za účelem vysledování majetku a rychlé reakce na přeshraniční žádosti by úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti měly mít přístup k informacím, které jim umožní zjistit existenci, vlastnictví nebo kontrolu majetku, který se může stát předmětem příkazu k zajištění nebo konfiskaci. Úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti by proto měly mít přístup k příslušným údajům, jako jsou fiskální údaje, vnitrostátní rejstříky občanství a obyvatelstva, obchodní databáze a informace o sociálním zabezpečení. Měly by sem také patřit informace z oblasti vymáhání práva, pokud údaje, například údaje z trestních rejstříků, ze zastavování vozidel, prohlídek majetku a předchozích právních kroků, jako jsou příkazy k zajištění a konfiskaci nebo zajištění peněžní hotovosti, mohou mít význam pro identifikaci příslušného majetku. Přístup k informacím by měl být předmětem zvláštních záruk, které zabrání zneužití přístupových práv. Těmito zárukami by neměl být dotčen článek 25 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680²³. Přímý a okamžitý přístup k těmto informacím nebrání členským státům v tom, aby přístup podmínily procesními zárukami stanovenými vnitrostátním právem, přičemž je třeba řádně zohlednit to, že úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti musí být schopny rychle reagovat na přeshraniční žádosti. Prováděním procesních záruk pro přístup do databází by neměla být dotčena schopnost úřadů pro vyhledávání majetku z trestné činnosti reagovat na žádosti jiných členských států, zejména v případě naléhavých žádostí. Přístup k příslušným databázím a registrům podle této směrnice by měl doplňovat přístup k informacím o bankovních účtech podle směrnice

²³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1153²⁴ a k informacím o skutečném vlastnictví podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849²⁵.

- (18) Aby byla zajištěna bezpečnost informací sdílených mezi úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti, mělo by být pro veškerou komunikaci mezi úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti podle této směrnice povinné používání aplikace sítě pro bezpečnou výměnu informací (SIENA), kterou spravuje Europol v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794²⁶. Aby mohly plnit všechny úkoly stanovené touto směrnicí, měly by mít všechny úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti přímý přístup k aplikaci SIENA.
- (19) Zajištění a konfiskace podle této směrnice jsou autonomní pojmy, které by neměly členským státům bránit v provádění této směrnice pomocí nástrojů, které by bylo možno v souladu s vnitrostátním právem považovat za sankce nebo jiný druh opatření.
- (20) Konfiskace vede ke konečnému odnětí majetku. Obstavení majetku však může být předpokladem konfiskace a je často zásadní pro účinný výkon příkazu ke konfiskaci. Obstavení majetku se provádí jeho zajištěním. Aby se zabránilo rozptýlení majetku před vydáním příkazu k zajištění, měly by mít příslušné orgány členských států, včetně úřadů pro vyhledávání majetku z trestné činnosti, pravomoc neprodleně přijímat opatření umožňující zajištění majetku.
- (21) Jelikož uložené příkazy k zajištění omezují právo na vlastnictví, měla by tato předběžná opatření platit jen po dobu nezbytně nutnou pro zachování dostupnosti majetku za účelem jeho případné pozdější konfiskace. To může vyžadovat přezkum vnitrostátním soudem, aby bylo zaručeno, že jejich účel spočívající v zabránění rozptýlování majetku je stále odůvodněný.
- (22) Opatřeními k zajištění majetku by neměla být dotčena možnost, aby byl v průběhu řízení konkrétní majetek považován za důkazní prostředek, za předpokladu, že bude poté k dispozici pro účinný výkon příkazu ke konfiskaci. Majetek lze v rámci trestního řízení zajistit i za účelem jeho případného pozdějšího navrácení nebo jako záruku náhrady škody způsobené trestným činem.
- (23) Kromě konfiskačních opatření, která orgánům umožňují připravit pachatele trestné činnosti po pravomocném odsouzení o výnosy nebo nástroje přímo pocházející z trestné činnosti, je nezbytné umožnit konfiskaci majetku v hodnotě rovnocenné těmto výnosům nebo nástrojům, aby bylo možné zachytit majetek v hodnotě odpovídající výnosům a nástrojům trestné činnosti vždy, když není možné tyto výnosy a nástroje nalézt. Členské státy mohou stanovit konfiskaci majetku odpovídající hodnoty jako podpůrné nebo alternativní řešení k přímé konfiskaci v souladu s vnitrostátním právem.

²⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1153 ze dne 20. června 2019 o stanovení pravidel usnadňujících používání finančních a dalších informací k prevenci, odhalování, vyšetřování či stíhání určitých trestných činů a o zrušení rozhodnutí Rady 2000/642/SVV (Úř. věst. L 186, 11.7.2019, s. 122).

²⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu ve znění směrnice (EU) 2018/843 (Úř. věst. L 141 5.6.2015, s. 73).

²⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení a nahrazení rozhodnutí 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV (Úř. věst. L 135, 24.5.2016, s. 53).

- (24) Převedení majetku nebo výnosů podezřelé či obviněné osoby informované třetí osobě s cílem vyhnout se konfiskaci je běžnou a častou praxí. Nabytím majetku třetí osobou se míní situace, kdy byl majetek získán, přímo či nepřímo, například prostřednictvím zprostředkovatele, třetí osobou odlišnou od podezřelé či obviněné osoby, včetně případů, kdy byl trestný čin spáchán jejím jménem nebo v její prospěch a kdy obviněná osoba nemá majetek, který může být konfiskován. Tato konfiskace by měla být možná v případech, kdy bylo zjištěno, že třetí osoby věděly nebo měly vědět, že účelem převodu nebo nabytí bylo vyhnout se konfiskaci, a to na základě konkrétních skutečností a okolností, včetně toho, že převod byl proveden bezúplatně nebo výměnou za částku výrazně nižší, než je tržní hodnota. Pravidla týkající se konfiskace majetku třetích stran by se měla vztahovat jak na fyzické, tak na právnické osoby, aniž by bylo dotčeno právo třetích stran být vyslechnuty, včetně práva požadovat vlastnictví dotčeného majetku. Práva třetích osob jednajících v dobré víře by v žádném případě neměla být dotčena.
- (25) Zločinecké organizace jsou zapojeny do mnoha různých trestných činností. Pro účinný boj s organizovanou trestnou činností je v některých situacích vhodné, aby po vydání odsuzujícího rozsudku za trestný čin, který může vést k hospodářským přínosům, následovala nejen konfiskace majetku spojeného s určitým trestným činem, včetně výnosů z trestného činu nebo jeho nástrojů, ale i konfiskace dalšího majetku, který soud určí jako majetek pocházející z trestné činnosti.
- (26) Konfiskace by měla být možná i v případech, jestliže se soud přesvědčí, že dané nástroje, výnosy nebo majetek pocházejí z trestné činnosti, avšak pravomocné odsouzení není možné z důvodu nemoci, útěku nebo smrti podezřelé či obviněné osoby nebo proto, že podezřelou či obviněnou osobu nelze činit odpovědnou z důvodu imunity nebo amnestie, jak stanoví vnitrostátní právní předpisy. Totéž by mělo být možné v případě, že lhůty stanovené vnitrostátními právními předpisy uplynou, pokud tyto lhůty nejsou dostatečně dlouhé na to, aby umožnily účinné vyšetřování a stíhání příslušných trestných činů. Konfiskace by v takových případech měla být povolena pouze tehdy, jestliže se vnitrostátní soud přesvědčí, že jsou splněny všechny znaky trestného činu. Z důvodu proporcionality by se měla konfiskace majetku bez předchozího odsouzení omezovat na případy závažných trestných činů. Právo žalovaného být informován o řízení a být zastupován advokátem by nemělo být dotčeno.
- (27) Pro účely této směrnice by se nemocí měla rozumět neschopnost podezřelé nebo obviněné osoby k účasti v trestním řízení po delší dobu, v důsledku čehož nemůže řízení pokračovat.
- (28) Vzhledem k tomu, že organizovaná trestná činnost je ze své podstaty neprůhledná, není vždy možné prokázat souvislost majetku pocházejícího z trestné činnosti s konkrétním trestným činem a tento majetek zkonfiskovat. V těchto situacích by konfiskace měla být možná za určitých podmínek, mezi něž patří zejména tyto: majetek je zajištěn na základě podezření ze spáchání trestných činů v rámci zločinného spolčení, tyto trestné činy mohou vést ke značným hospodářským přínosům a soud se přesvědčí, že zajištěný majetek pochází z trestné činnosti prováděné v rámci zločinného spolčení. Tyto podmínky by měly zajistit, aby konfiskace majetku nesouvisejícího s konkrétním trestným činem, za který byl vlastník odsouzen, byla omezena na trestnou činnost zločineckých organizací, která je svou povahou závažná a může přinést značné přínosy. Při určování toho, zda trestné činy mohou vést k významným přínosům, by členské státy měly vzít v úvahu všechny relevantní okolnosti trestného činu, včetně toho, zda byla trestná činnost spáchána s úmyslem

vytvářet pravidelné podstatné zisky. I když by nemělo být nutným předpokladem, že se vnitrostátní soud přesvědčí o spáchání trestného činu, musí se soud přesvědčit, že dotyčný majetek pochází z trestných činů. Při určování toho, zda dotyčný majetek pochází z trestné činnosti, by vnitrostátní soudy měly vzít v úvahu všechny relevantní okolnosti daného případu, včetně skutečnosti, že majetek je výrazně neúměrný legálnímu příjmu vlastníka. Členské státy by poté měly požadovat a poskytnout vlastníkovu majetku účinnou možnost prokázat, že daný majetek pochází z legálních činností.

- (29) Aby se zajistilo, že majetek, na který se vztahuje nebo může vztahovat příkaz k zajištění nebo konfiskaci, si zachová svou hospodářskou hodnotu, měly by členské státy zavést účinná správní opatření. Mezi tato opatření by mělo patřit systematické posuzování toho, jak nejlépe zachovat a optimalizovat hodnotu majetku před přijetím opatření k zajištění majetku, rovněž známé jako plánování před zajištěním.
- (30) Za okolností, kdy zajištěný majetek podléhá rychlé zkáze, rychle klesá jeho hodnota nebo jsou náklady na jeho údržbu neúměrné jeho očekávané hodnotě v době konfiskace, případně jestliže je správa příliš obtížně proveditelná nebo je majetek snadno nahraditelný, by členské státy měly v případě tohoto majetku umožnit prodej. Před přijetím tohoto rozhodnutí by vlastník majetku měl mít právo být vyslechnut. Členské státy by měly zvážit možnost účtovat náklady na správu zajištěného majetku skutečnému majiteli, například jako alternativu k nařízení předběžného prodeje a v případě pravomocného odsouzení. Tato pravidla, včetně možnosti účtovat náklady na správu zajištěného majetku skutečnému majiteli, se vztahují na majetek identifikovaný v souvislosti s prováděním omezujících opatření Unie v rozsahu, v jakém byl zajištěn v souvislosti s obviněními z trestné činnosti, například z porušení omezujících opatření Unie.
- (31) Členské státy by měly založit úřady pro správu majetku za účelem zřízení specializovaných orgánů pověřených správou zajištěného a konfiskovaného majetku s cílem účinně spravovat majetek zajištěný před konfiskací a zachovat jeho hodnotu až do vydání konečného rozhodnutí o konfiskaci. Aniž jsou dotčeny vnitřní správní struktury členských států, úřady pro správu majetku by buď měly být jediným orgánem spravujícím zajištěný nebo konfiskovaný majetek, nebo by měly poskytovat podporu decentralizovaným subjektům v souladu s vnitrostátními strukturami řízení a podporovat příslušné orgány při plánování před zajištěním.
- (32) Tato směrnice respektuje základní práva a řídí se zásadami uznanými Listinou základních práv Evropské unie a Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod, jak je vykládána v judikatuře Evropského soudu pro lidská práva. Tato směrnice by měla být prováděna v souladu s těmito právy a zásadami. Tato směrnice by měla být provedena v souladu s těmito právy a zásadami.
- (33) Příkazy k zajištění a konfiskaci podstatně ovlivňují práva podezřelých a obviněných osob a ve zvláštních případech třetích stran, které nejsou stíhány. Směrnice by měla stanovit zvláštní záruky a soudní opravné prostředky, aby byla při provádění této směrnice zaručena ochrana základních práv v souladu s právem na spravedlivý proces, právem na účinnou právní ochranu a presumpci nevinu, jak je zakotveno v člácích 47 a 48 Listiny základních práv Evropské unie.
- (34) Příkazy k zajištění, konfiskaci a předběžnému prodeji by se měly neprodleně sdělit dotčené straně. Účelem sdělení těchto příkazů je mimo jiné umožnit dotčené osobě, aby je napadla u soudu. V těchto sděleních by proto měl být zpravidla uveden důvod nebo důvody dotyčného příkazu. Dotčená strana by měla mít účinnou možnost

napadnout příkazy k zajištění, konfiskaci a předběžnému prodeji. V případě příkazů ke konfiskaci, kde jsou přítomny všechny prvky trestného činu, ale odsouzení v trestním řízení není možné, by měl mít obžalovaný možnost být před přijetím příkazu vyslechnut. Stejná možnost by měla být poskytnuta vlastníkovvi, jehož se týká příkaz k prodeji majetku před konfiskací.

- (35) Při provádění této směrnice a s cílem zajistit přiměřenost konfiskačních opatření by členské státy měly stanovit, že konfiskace majetku není nařízena v rozsahu, v jakém by byla nepřiměřená danému trestnému činu. Kromě toho by členské státy měly stanovit možnost, že za výjimečných okolností se konfiskace nenařídí, pokud by to v souladu s vnitrostátním právem představovalo pro dotčenou osobu nepřiměřenou zátěž na základě okolností daného jednotlivého případu, které by měly být rozhodující. Tyto výjimečné okolnosti by se měly omezit na případy, kdy by se dotyčná osoba dostala do situace, v níž by pro ni bylo velmi obtížné přežít, přičemž by měly být rozhodující okolnosti příslušného jednotlivého případu.
- (36) Tato směrnice by měla být provedena, aniž by byla dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU²⁷, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU²⁸, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU²⁹, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU³⁰, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2016/343/EU³¹, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2016/800/EU³² a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1919³³.
- (37) Je obzvláště důležité, aby byla v souladu s právem Unie zajištěna ochrana osobních údajů v souvislosti se zpracováním údajů podle této směrnice. Za tímto účelem by měla být pravidla této směrnice sladěna se směrnicí (EU) 2016/680. Zejména je třeba upřesnit, že veškeré osobní údaje vyměňované úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti mají zůstat omezeny na kategorie údajů uvedené v oddíle B bodě 2 přílohy II nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794. Na zpracování osobních údajů pro účely této směrnice příslušnými vnitrostátními orgány, zejména úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti, se použije směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680.

²⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení (Úř. věst. L 280, 26.10.2010, s. 1).

²⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení (Úř. věst. L 142, 1.6.2012, s. 1).

²⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU ze dne 25. října 2012, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu a kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 57).

³⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody (Úř. věst. L 294, 6.11.2013, s. 1).

³¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/343 ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevin y a právo být přítomen při trestním řízení před soudem (Úř. věst. L 65, 11.3.2016, s. 1).

³² Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/800 ze dne 11. května 2016 o procesních zárukách pro děti, které jsou podezřelými nebo obviněnými osobami v trestním řízení (Úř. věst. L 132, 21.5.2016, s. 1).

³³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1919 ze dne 26. října 2016 o právní pomoci pro podezřelé nebo obviněné osoby v trestním řízení a pro osoby vyžádané v rámci řízení týkajícího se evropského zatýkacího rozkazu (Úř. věst. L 297, 4.11.2016, s. 1).

- (38) Je obzvláště důležité, aby byla v souladu s právem Unie zajištěna ochrana osobních údajů v souvislosti se všemi výměnami informací podle této směrnice. Za tímto účelem, pokud jde o zpracování osobních údajů za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestu, se na opatření přijatá podle této směrnice použijí pravidla ochrany údajů stanovená ve směrnici (EU) 2016/680. V příslušných případech, zejména s ohledem na zpracování osobních údajů ze strany úřadů pro správu majetku za účelem správy majetku, se použijí pravidla pro ochranu údajů stanovená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679.
- (39) Účinný systém vymáhání vyžaduje společné úsilí široké škály orgánů, od donucovacích orgánů (včetně celních orgánů), daňových orgánů a orgánů pro vymáhání daní, pokud jsou příslušné pro vymáhání majetku, po úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti, soudní orgány a orgány pro správu majetku, včetně úřadů pro správu majetku. V zájmu zajištění koordinovaného postupu všech příslušných orgánů je nezbytné při vymáhání majetku z trestné činnosti zavést strategičtější přístup, podpořit větší spolupráci mezi příslušnými orgány a získat jasný přehled o výsledcích vymáhání majetku. Za tímto účelem by členské státy měly přijmout a pravidelně přezkoumávat vnitrostátní strategii pro vymáhání majetku, která bude vodítkem pro opatření v souvislosti s finančním vyšetřováním, zajištěním a konfiskací příslušných nástrojů, výnosů nebo majetku, jejich správou i konečným naložením s nimi. Kromě toho by členské státy měly příslušným orgánům poskytnout nezbytné zdroje, aby mohly účinně plnit své úkoly. Příslušnými orgány by se měly rozumět orgány pověřené plněním úkolů uvedených v této směrnici a v souladu s vnitrostátními strukturami.
- (40) Za účelem vyhodnocení účinnosti a účelnosti rámce pro vymáhání majetku, správu majetku a jeho konfiskaci je nezbytné shromažďovat a zveřejňovat srovnatelný soubor statistických údajů o zajišťování, správě a konfiskaci majetku.
- (41) V zájmu zajištění jednotného přístupu členských států ke shromažďování statistických údajů by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o doplnění této směrnice přijetím podrobnějších pravidel týkajících se informací, které mají být shromažďovány, a metodiky shromažďování statistických údajů.
- (42) Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů³⁴. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (43) Za účelem poskytnutí komplexnějšího přehledu o opatřeních přijatých k zajištění a konfiskaci by členské státy měly zřídit centrální registr zajištěných, spravovaných a konfiskovaných nástrojů, výnosů nebo majetku a shromažďovat nezbytné statistické údaje o provádění příslušných opatření. Za účelem usnadnění správy konkrétního spisu by měly být na vnitrostátní úrovni zřízeny centralizované registry zajištěných a konfiskovaných nástrojů, výnosů nebo majetku. Cílem zřízení centralizovaných registrů je pomáhat všem příslušným orgánům odpovědným za vymáhání majetku

³⁴ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

pocházejícího z trestné činnosti pomocí přístupného záznamu o zajištěném, konfiskovaném nebo spravovaném majetku, a to od okamžiku jeho zajištění až do okamžiku, kdy je vrácen vlastníkovu nebo kdy je s ním naloženo. Informace zadané do registrů by měly být uchovávány pouze po dobu nezbytnou pro účely správy konkrétního případu nebo pro účely shromažďování statistických údajů. Pro účely správy případů by neměly být uchovávány déle než do konečného naložení s majetkem v návaznosti na příkaz ke konfiskaci nebo na navrácení majetku vlastníkovu v případě zproštění obžaloby. Přístup k informacím zaznamenaným v centralizovaných registrech by měl být umožněn pouze orgánům odpovědným za vymáhání majetku pocházejícího z trestné činnosti, například úřadům pro vyhledávání majetku z trestné činnosti, úřadům pro správu majetku, vnitrostátním soudům nebo orgánům jinak určeným podle vnitrostátních předpisů.

- (44) Organizované zločinecké skupiny operují přeshraničně a ve stále větší míře získávají majetek i v členských státech, kde nemají svou základnu, a ve třetích zemích. Vzhledem k nadnárodnímu rozměru organizované trestné činnosti má mezinárodní spolupráce zásadní význam pro navrácení zisků a konfiskaci finančního majetku, který pachatelům trestné činnosti umožňuje jejich činnost. Členské státy by proto měly zajistit, aby úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti i úřady pro správu majetku úzce spolupracovaly se svými protějšky ve třetích zemích s cílem vysledovat, identifikovat a spravovat nástroje a výnosy nebo majetek, který se může stát předmětem nebo je předmětem příkazu k zajištění nebo ke konfiskaci v rámci řízení v trestních věcech. Pro účinné provádění omezujících opatření Unie je navíc nanejvýš důležité, aby úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti spolupracovaly se svými protějšky ve třetích zemích, je-li to nezbytné pro prevenci, odhalování nebo vyšetřování trestných činů souvisejících s porušováním omezujících opatření Unie. V tomto ohledu by členské státy měly zajistit, aby úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti uzavřely pracovní ujednání se svými protějšky v těch třetích zemích, s nimiž byla uzavřena dohoda o operativní spolupráci, což umožní výměnu operativních osobních údajů s Europolu nebo Eurojustem.
- (45) Úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti by rovněž měly úzce spolupracovat s institucemi a agenturami EU, včetně Europolu, Eurojustu a Úřadu evropského veřejného žalobce, v souladu s jejich příslušnými mandáty, pokud je to nezbytné k vysledování a identifikaci majetku v rámci přeshraničních vyšetřování podporovaných Europolu a Eurojustem nebo v rámci vyšetřování vedených Úřadem evropského veřejného žalobce. Úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti by rovněž měly spolupracovat s Europolu a Eurojustem v souladu s jejich příslušnými mandáty, pokud je to nezbytné k vysledování a identifikaci majetku za účelem prevence, odhalování nebo vyšetřování trestných činů souvisejících s porušováním omezujících opatření Unie.
- (46) Aby bylo zajištěno, že bude existovat společné porozumění a minimální standardy pro vysledování a identifikaci, zajištění a správu majetku, měla by tato směrnice stanovit minimální pravidla pro příslušná opatření a související záruky. Přijetí minimálních pravidel nebrání členským státům v tom, aby úřadům pro vyhledávání majetku z trestné činnosti nebo správu majetku udělily rozsáhlejší pravomoci nebo aby stanovily další záruky podle vnitrostátního práva za předpokladu, že tato vnitrostátní opatření a ustanovení neohrožují cíl této směrnice.
- (47) Jelikož cíle této směrnice, totiž usnadnění konfiskace majetku v trestních věcech, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, smí Unie přijmout opatření v souladu se zásadou

subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.

- (48) Vzhledem k tomu, že tato směrnice stanoví rozsáhlý soubor pravidel, která se budou překrývat s již existujícími právními nástroji, měla by nahradit společnou akci Rady 98/699/SVV³⁵, rámcové rozhodnutí Rady 2001/500/SVV³⁶, rámcové rozhodnutí 2005/212/SVV, rozhodnutí 2007/845/SVV a směrnicí 2014/42/EU ve vztahu k členským státům vázaným touto směrnicí.
- (49) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.
- (50) [V souladu s článkem 3 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámilo Irsko své přání účastnit se přijímání a používání této směrnice.] [nebo] [V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Irsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.]
- (51) V souladu s článkem 42 nařízení (EU) 2018/1725 byl konzultován Evropský inspektor ochrany údajů, který vydal stanovisko dne XX/XX/20XX,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

1. Tato směrnice stanoví minimální pravidla pro vyšetřování a identifikaci, zajištění, konfiskaci a správu majetku v rámci trestního řízení.
2. Tato směrnice rovněž stanoví pravidla pro usnadnění účinného provádění omezujících opatření Unie a následného vymáhání souvisejícího majetku, je-li to nezbytné pro prevenci, odhalování nebo vyšetřování trestných činů souvisejících s porušováním omezujících opatření Unie.

³⁵ Společná akce 98/699/SVV ze dne 3. prosince 1998 přijatá Radou na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o praní peněz, identifikaci, vyšetřování, zmrazení, zajištění a propadnutí nástrojů trestné činnosti a výnosů z ní (Úř. věst. L 333, 9.12.1998, s.1).

³⁶ Rámcové rozhodnutí Rady ze dne 26. června 2001 o praní peněz, identifikaci, vyšetřování, zmrazení, zajištění a propadnutí nástrojů trestné činnosti a výnosů z ní (Úř. věst. L 182, 5.7.2001, s. 1).

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na následující trestné činy:

- a) účast na zločinném spolčení ve smyslu rámcového rozhodnutí Rady 2008/841/SVV³⁷;
- b) terorismus ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541³⁸;
- c) obchodování s lidmi ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU³⁹;
- d) pohlavní vykořisťování dětí a dětská pornografie ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU⁴⁰;
- e) nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami ve smyslu rámcového rozhodnutí Rady 2004/757/SVV⁴¹;
- f) korupce ve smyslu Úmluvy o boji proti korupci úředníků Evropských společenství nebo členských států Evropské unie, vypracované na základě čl. K.3 odst. 2 písm. c) Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Úmluva o boji proti korupci úředníků“)⁴², a ve smyslu rámcového rozhodnutí Rady 2003/568/SVV⁴³;
- g) praní peněz ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1673⁴⁴;
- h) padělání platebních prostředků ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/713⁴⁵;
- i) padělání měny, včetně eura, ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/62/EU⁴⁶;
- j) počítačová kriminalita ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/40/EU⁴⁷;

³⁷ Rámcové rozhodnutí Rady 2008/841/SVV ze dne 24. října 2008 o boji proti organizované trestné činnosti (Úř. věst. L 300, 11.11.2008, s. 42).

³⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 ze dne 15. března 2017 o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV a mění rozhodnutí Rady 2005/671/SVV (Úř. věst. L 88, 31.3.2017, s. 6).

³⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU ze dne 5. dubna 2011 o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/629/SVV (Úř. věst. L 101, 15.4.2011, s. 1).

⁴⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU ze dne 13. prosince 2011 o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2004/68/SVV (Úř. věst. L 335, 17.12.2011, s. 1).

⁴¹ Rámcové rozhodnutí Rady 2004/757/SVV ze dne 25. října 2004, kterým se stanoví minimální ustanovení týkající se znaků skutkových podstat trestných činů a sankcí v oblasti nedovoleného obchodu s drogami (Úř. věst. L 335, 11.11.2004, s. 8).

⁴² Úř. věst. C 195, 25.6.1997, s. 1.

⁴³ Rámcové rozhodnutí Rady 2003/568/JHA ze dne 22. července 2003 o boji proti korupci v soukromém sektoru (Úř. věst. L 192, 31.7.2003, s. 54).

⁴⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1673 ze dne 23. října 2018 o boji vedeném trestněprávní cestou proti praní peněz (Úř. věst. L 284, 12.11.2018, s. 22).

⁴⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/713 ze dne 17. dubna 2019 o potírání podvodů v oblasti bezhotovostních platebních prostředků a jejich padělání a o nahrazení rámcového rozhodnutí Rady 2001/413/SVV (Úř. věst. L 123, 10.5.2019, s. 18).

⁴⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/62/EU ze dne 15. května 2014 o trestněprávní ochraně eura a jiných měn proti padělání (Úř. věst. L 151, 21.5.2014, s. 1).

k) nedovolené obchodování se zbraněmi, střelivem a výbušninami ve smyslu Protokolu proti nedovolené výrobě střelných zbraní a jejich součástí, dílů a střeliva a obchodování s nimi, který doplňuje Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu⁴⁸;

l) podvod, včetně podvodů a jiných trestných činů poškozujících finanční zájmy Unie ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371⁴⁹;

m) trestná činnost proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodování s ohroženými druhy živočichů a ohroženými druhy a odrůdami rostlin ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/99/ES⁵⁰, jakož i trestné činy související se znečištěním z lodí ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/35/ES ve znění směrnice 2009/123/ES⁵¹;

n) napomáhání k nepovolenému vstupu a pobytu ve smyslu rámcového rozhodnutí Rady 2002/946/SVV⁵² a směrnice Rady 2002/90/ES⁵³;

2. Tato směrnice se vztahuje na následující trestné činy, pokud je trestný čin spáchán v rámci zločinného spolčení:

a) padělání a pirátství výrobků;

b) nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl;

c) padělání veřejných listin a obchod s veřejnými listinami;

d) vražda nebo těžké ublížení na zdraví;

e) nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi;

f) únos, neoprávněné omezování osobní svobody nebo braní rukojmí;

g) organizovaná nebo ozbrojená loupež;

h) vydírání a vymáhání peněz za ochranu;

i) obchodování s odcizenými vozidly;

⁴⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/40/EU ze dne 12. srpna 2013 o útocih na informační systémy a nahrazení rámcového rozhodnutí Rady 2005/222/SVV, Úř. věst. L 218, 14.8.2013, s. 8.

⁴⁸ Úř. věst. L 89, 25.3.2014, s. 7.

⁴⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ze dne 5. července 2017 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie, Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 29.

⁵⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/99/ES ze dne 19. listopadu 2008 o trestněprávní ochraně životního prostředí (Úř. věst. L 328, 6.12.2008, s. 28).

⁵¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/123/ES ze dne 21. října 2009, kterou se mění směrnice 2005/35/ES o znečištění z lodí a o zavedení sankcí za protiprávní jednání (Úř. věst. L 280, 27.10.2009, s. 52).

⁵² Rámcové rozhodnutí Rady 2002/946/SVV o posílení trestního rámce s cílem zabránit napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu a pobytu (Úř. věst. L 328, 5.12.2002, s. 1).

⁵³ Směrnice 2002/90/ES, kterou se definuje napomáhání k nepovolenému vstupu, přechodu a pobytu (Úř. věst. L 328, 5.12.2002, s. 17).

j) daňové trestné činy související s přímými a nepřímými daněmi a ve smyslu vnitrostátního práva členských států, za něž lze uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody po dobu minimálně jednoho roku.

3. [Tato směrnice se vztahuje na porušení omezujících opatření Unie vymezených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady].

4. Tato směrnice se vztahuje na jakékoli jiné trestné činy uvedené v jiných právních aktech Unie, pokud tyto akty konkrétně stanoví, že se tato směrnice vztahuje na trestné činy v nich vymezené.

5. Ustanovení o vysledování a identifikaci nástrojů a výnosů nebo majetku uvedená v kapitole II se použijí na všechny trestné činy vymezené ve vnitrostátním právu, za které lze uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené s odnětím osobní svobody s horní hranicí sazby nejméně jeden rok.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „výnosy“ všechny ekonomické výhody pocházející přímo či nepřímo z trestného činu, sestávající z majetku v jakékoli podobě zahrnující všechny následné reinvestice nebo přeměnu přímých výnosů a všechnen ocenitelný užitek;
- 2) „majetkem“ jakýkoli majetek, hmotné nebo nehmotné povahy, movitý nebo nemovitý, jakož i právní listiny nebo nástroje dokládající právní nárok na takový majetek nebo podíl na něm;
- 3) „nástroji“ jakýkoli majetek zcela nebo částečně použitý nebo určený k použití libovolným způsobem pro spáchání trestného činu;
- 4) „vysledováním a identifikací“ jakékoli vyšetřování prováděné příslušnými orgány s cílem určit nástroje, výnosy nebo majetek, které mohou pocházet z trestné činnosti;
- 5) „zajištěním“ dočasný zákaz převodu, zničení či přeměny majetku, nakládání s ním či jeho přemístění nebo jeho dočasné převzetí do úschovy či převzetí kontroly nad ním;
- 6) „konfiskací“ trvalé odnětí majetku nařízené soudem v souvislosti s trestným činem;
- 7) „aplikací SIENA“ síťová aplikace pro bezpečnou výměnu informací spravovaná Europol, jejímž cílem je usnadnit výměnu informací mezi členskými státy a Europol;
- 8) „zločinným spolčením“ zločinné spolčení ve smyslu článku 1 rámcového rozhodnutí Rady 2008/841/SVV;

9) „obětí“ obět' ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU⁵⁴ jakož i právnická osoba ve smyslu vnitrostátního práva, která utrpěla újmu v důsledku některého z trestných činů spadajících do oblasti působnosti této směrnice;

10) „skutečným majitelem“ skutečný majitel ve smyslu čl. 3 bodu 6 směrnice (EU) 2015/849/EU⁵⁵;

11) „omezujícími opatřeními Unie“ opatření přijatá na základě článku 29 Smlouvy o Evropské unii a článku 215 Smlouvy o fungování Evropské unie;

12) „cílenými finančními sankcemi“ zvláštní omezující opatření Unie namířená proti některým osobám nebo subjektům přijatá na základě článku 29 Smlouvy o Evropské unii a na základě článku 215 Smlouvy o fungování Evropské unie.

KAPITOLA II

VYSLEDOVÁNÍ A IDENTIFIKACE

Článek 4

Vyšetřování za účelem vysledování majetku

1. Pro usnadnění přeshraniční spolupráce přijmou členské státy opatření, která umožní rychlé vysledování a identifikaci nástrojů a výnosů nebo majetku, které se mohou stát nebo jsou předmětem příkazu k zajištění nebo ke konfiskaci v průběhu trestního řízení.

2. Vyšetřování za účelem vysledování majetku podle odstavce 1 provádějí okamžitě příslušné orgány, kdykoli je zahájeno vyšetřování v souvislosti s trestným činem, který by mohl vést k podstatnému hospodářskému přínosu, nebo je-li to nezbytné pro prevenci, odhalování nebo vyšetřování trestných činů souvisejících s porušením omezujících opatření Unie.

Článek 5

Úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti

1. Každý členský stát zřídí alespoň jeden úřad pro vyhledávání majetku z trestné činnosti s cílem usnadnit přeshraniční spolupráci v souvislosti s vyšetřováním za účelem vysledování majetku.

2. Úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti mají tyto úkoly:

a) vysledovat a identifikovat nástroje, výnosy nebo majetek vždy, když je to nezbytné pro podporu jiných příslušných vnitrostátních orgánů odpovědných za vyšetřování za účelem vymáhání majetku podle článku 4;

⁵⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU ze dne 25. října 2012, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu a kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV.

⁵⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu ve znění směrnice (EU) 2018/843 (Úř. věst. L 141 5.6.2015, s. 73).

b) vysledovat a identifikovat nástroje, výnosy nebo majetek, které se mohou stát nebo jsou předmětem příkazu k zajištění nebo konfiskaci vydaného jiným členským státem;

c) spolupracovat a vyměňovat si informace s úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti z jiných členských států příslušnými pro vysledování a identifikaci nástrojů a výnosů nebo majetku, které se mohou stát nebo jsou předmětem příkazu k zajištění nebo konfiskaci;

d) vyměňovat si informace s jinými úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti v členských státech týkající se účinného provádění omezujících opatření Unie, je-li to nezbytné pro prevenci, odhalování nebo vyšetřování trestných činů.

3. Úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti jsou oprávněny vysledovat a identifikovat majetek osob a subjektů, na něž se vztahují cílené finanční sankce EU, je-li to nezbytné k prevenci, odhalování nebo vyšetřování trestných činů. Za tímto účelem spolupracují s úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti a dalšími relevantními příslušnými orgány v jiných členských státech a vyměňují si s nimi relevantní informace.

4. Členské státy umožní úřadu pro vyhledávání majetku z trestné činnosti přijmout okamžitá opatření podle čl. 11 odst. 2, je-li to nezbytné k prevenci, odhalování nebo vyšetřování trestných činů souvisejících s porušováním omezujících opatření Unie. Ustanovení čl. 11 odst. 5 se použijí obdobně.

Článek 6

Přístup k informacím

1. Pro účely plnění úkolů uvedených v článku 5 členské státy zajistí, aby úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti měly okamžitý a přímý přístup k následujícím informacím v rozsahu, v jakém jsou tyto informace nezbytné pro vysledování a identifikaci výnosů, nástrojů a majetku:

a) k fiskálním údajům, včetně údajů, které mají k dispozici daňové orgány;

b) k vnitrostátním registrům nemovitostí nebo elektronickým systémům vyhledávání dat a pozemkovým a katastrálním registrům;

c) k vnitrostátní evidenci občanů a registrům obyvatel, pokud jde o fyzické osoby;

d) k vnitrostátním registrům motorových vozidel, letadel a plavidel;

e) ke komerčním databázím, včetně obchodních rejstříků;

f) k vnitrostátním registrům sociálního zabezpečení;

g) k relevantním informacím, které mají v držení orgány příslušné pro prevenci, odhalování, vyšetřování nebo stíhání trestných činů.

2. Nejsou-li informace uvedené v odstavci 1 uchovávány v databázích nebo registrech, přijmou členské státy nezbytná opatření, aby zajistily, že úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti mohou tyto informace rychle získat jinými prostředky.

3. Přímým a okamžitým přístupem k informacím uvedeným v odstavci 1 nejsou dotčeny procesní záruky stanovené vnitrostátním právem.

Článek 7

Podmínky přístupu úřadů pro vyhledávání majetku z trestné činnosti k informacím

1. Přístup k informacím podle článku 6 mohou mít pouze v případě potřeby a případ od případu konkrétně určení pracovníci s oprávněním k přístupu k informacím uvedeným v článku 6.
2. Členské státy zajistí, aby zaměstnanci úřadů pro vyhledávání majetku z trestné činnosti dodržovali pravidla týkající se důvěrnosti a služebního tajemství stanovená platnými vnitrostátními právními předpisy. Členské státy rovněž zajistí, že zaměstnanci úřadů pro vyhledávání majetku z trestné činnosti budou mít nezbytné specializované dovednosti a schopnosti, aby mohli účinně plnit své úkoly.
3. Členské státy zajistí, že budou zavedena vhodná technická a organizační opatření k zajištění bezpečnosti údajů, aby mohly úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti získat přístup k informacím uvedeným v článku 6 a vyhledávat v nich.

Článek 8

Sledování přístupu a vyhledávání ze strany úřadů pro vyhledávání majetku z trestné činnosti

1. Aniž je dotčen článek 25 směrnice 2016/680, členské státy zajistí, aby orgány, které mají v držení informace uvedené v článku 6, vedly v souladu s touto směrnicí protokoly o všech přístupech a vyhledáváních ze strany úřadů pro vyhledávání majetku z trestné činnosti. Protokoly obsahují tyto údaje:
 - a) odkaz na vnitrostátní spis;
 - b) datum a čas dotazu nebo vyhledávání;
 - c) druh údajů použitých k zadání dotazu nebo k vyhledávání;
 - d) jedinečné identifikační údaje výsledků dotazu nebo vyhledávání;
 - e) název úřadu pro vyhledávání majetku z trestné činnosti nahlížejícího do registru;
 - f) jedinečné identifikační údaje pracovníka, který zadal dotaz nebo provedl vyhledávání.
2. Protokoly uvedené v odstavci 1 lze použít pouze pro účely monitorování ochrany údajů, včetně kontroly zákonnosti zpracování údajů, a pro zabezpečení údajů a zajištění jejich integrity. Protokoly jsou chráněny vhodnými opatřeními proti neoprávněnému přístupu a vymazány po uplynutí pěti let od jejich vytvoření. Pokud jsou však nezbytné pro probíhající monitorovací postupy, vymažou se v okamžiku, kdy již pro tyto postupy nejsou potřebné.

Článek 9

Výměna informací

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby jejich úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti poskytly na žádost úřadu pro vyhledávání majetku z trestné činnosti jiného členského státu veškeré informace, které jsou nezbytné pro plnění jejich úkolů podle

článku 5. Kategoriemi osobních údajů, které je možné poskytnout, jsou kategorie uvedené v oddíle B bodě 2 přílohy II nařízení (EU) 2016/794.

Veškeré osobní údaje, které mají být poskytnuty, se stanoví případ od případu s ohledem na to, co je nezbytné pro plnění úkolů podle článku 5.

2. Při podání žádosti podle odstavce 1 žádající úřad pro vyhledávání majetku z trestné činnosti co nejpřesněji uvede:

- a) předmět žádosti;
- b) odůvodnění žádosti, včetně relevantnosti požadovaných informací pro vysledování a identifikaci majetku;
- c) povahu řízení;
- d) druh trestného činu, pro který žádost podává;
- e) souvislost řízení s dožádaným členským státem;
- f) údaje o majetku, o který se zajímá nebo který sleduje, jako jsou bankovní účty, nemovitosti, vozidla, plavidla, letadla, společnosti a jiný majetek vysoké hodnoty;
- g) a/nebo údaje o fyzických či právnických osobách, jejichž účast lze v dané věci předpokládat, například jména, adresy, data a místa narození, datum registrace, osoby s podílem ve společnosti, sídla;
- h) případně důvody pro naléhavost žádosti.

3. Členské státy přijmou nezbytná opatření, která umožní, aby si jejich úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti vyměňovaly informace s úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti z jiných členských států, a to bez odpovídající žádosti, kdykoli se dozví o informacích o nástrojích, výnosech nebo majetku, které považují za nezbytné pro plnění úkolů úřadů pro vyhledávání majetku z trestné činnosti podle článku 5. Při poskytování těchto informací uvedou úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti důvody, proč jsou vyměňované informace považovány za nezbytné.

4. Členské státy zajistí, aby informace poskytnuté úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti podle odstavců 1, 2 a 3 mohly být předloženy jako důkaz vnitrostátnímu soudu členského státu v souladu s postupy vnitrostátního práva.

5. Členské státy zajistí, aby úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti měly přímý přístup k aplikaci SIENA a používaly ji pro výměnu informací podle tohoto článku.

6. Úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti mohou odmítnout poskytnout informace žádajícímu úřadu pro vyhledávání majetku z trestné činnosti, existují-li věcné důvody domnívat se, že by poskytnutí informací:

- a) poškodilo základní zájmy národní bezpečnosti dožádaného členského státu;
- b) ohrozilo probíhající vyšetřování nebo operativně pátrací činnost týkající se trestné činnosti, případně představuje bezprostřední hrozbu pro život nebo tělesnou nedotknutelnost určité osoby.

7. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby odmítnutí poskytnout informace bylo odůvodněno. Odmítnutí se týká pouze té části požadovaných informací, k níž se vztahují důvody uvedené v odstavci 6, a nedotkne se případné povinnosti poskytnout ostatní části informací v souladu s touto směrnicí.

Článek 10

Lhůty pro poskytnutí informací

1. Členské státy zajistí, aby úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti reagovaly na žádosti o informace podle čl. 9 odst. 1 co nejdříve, nejpozději však v těchto lhůtách:

- a) do sedmi kalendářních dnů u všech žádostí, které nejsou naléhavé;
- b) do osmi hodin u naléhavých žádostí týkajících se informací uvedených v čl. 6 odst. 1, které jsou uloženy v databázích a registrech.

2. Pokud informace požadované podle odst. 1 písm. b) nejsou přímo dostupné nebo žádost podle odst. 1 písm. a) představuje nepřiměřenou zátěž, může úřad pro vyhledávání majetku z trestné činnosti, který obdrží žádost, poskytnutí informací odložit. V tomto případě dožádaný úřad pro vyhledávání majetku z trestné činnosti o tomto odkladu neprodleně informuje žádající úřad pro vyhledávání majetku z trestné činnosti a poskytne požadované informace co nejdříve, nejpozději však do tří dnů od původní lhůty stanovené podle odstavce 1.

KAPITOLA III

ZAJIŠTĚNÍ A KONFISKACE

Článek 11

Zajištění

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření umožňující zajištění majetku nezbytné pro možnou konfiskaci tohoto majetku podle článku 12.

2. Opatření k zajištění majetku zahrnují okamžité kroky, které je třeba přijmout, je-li to nezbytné pro obstavení majetku.

3. Členské státy umožní úřadům pro vyhledávání majetku z trestné činnosti přijmout okamžitá opatření podle odstavce 2, dokud nebude vydán příkaz k zajištění podle odstavce 1. Platnost těchto dočasných naléhavých opatření k zajištění nepřesáhne sedm dní.

4. Majetek v držení třetí strany může být předmětem opatření k zajištění podle odstavců 1, 2 a 3, je-li to nezbytné k zajištění možné konfiskace podle článku 13.

5. Členské státy zajistí, aby příkazy k zajištění podle odstavců 1, 2, 3 a 4 byly vydány příslušným orgánem a aby byly náležitě odůvodněny.

6. Platnost příkazu k zajištění dle odstavce 1 trvá jen po dobu nezbytně nutnou k obstavení majetku za účelem případné pozdější konfiskace. Zajištěný majetek, který není následně zkonfiskován, se neprodleně vrátí vlastníkovvi majetku. Podmínky nebo procesní pravidla pro vrácení tohoto majetku stanoví vnitrostátní právní předpisy.

7. Pokud majetek, který má být zajištěn, sestává ze subjektů, které by měly být zachovány za účelem pokračování v činnosti, například z podniků, příkaz k zajištění obsahuje opatření, která vylučují přístup k tomuto majetku osobám, které jej vlastní nebo ovládají, a zároveň umožňují pokračování provozu.

Článek 12

Konfiskace

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, která umožní úplnou nebo částečnou konfiskaci nástrojů a výnosů pocházejících z trestného činu po pravomocném odsouzení, které může být i výsledkem řízení v nepřítomnosti.
2. Členské státy přijmou nezbytná opatření, která umožní konfiskaci majetku v hodnotě odpovídající nástrojům nebo výnosům pocházejícím z trestného činu po pravomocném odsouzení, které může být i výsledkem řízení v nepřítomnosti.

Článek 13

Konfiskace majetku třetích osob

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření umožňující konfiskaci výnosů nebo jiného majetku, jehož hodnota odpovídá výnosům z trestné činnosti, který byl přímo či nepřímo převeden podezřelou nebo obviněnou osobou na třetí osoby, nebo který třetí osoby nabyly od podezřelé či obviněné osoby.

Konfiskace těchto výnosů nebo jiného majetku je umožněna, pokud bylo zjištěno, že tyto třetí osoby věděly nebo měly vědět, že účelem převodu nebo nabytí bylo vyhnout se konfiskaci, a to na základě konkrétních skutečností a okolností, včetně toho, že převod nebo nabytí byly provedeny bezúplatně nebo výměnou za částku výrazně nižší, než je tržní hodnota.

2. Odstavcem 1 nejsou dotčena práva třetích osob jednajících v dobré víře.

Článek 14

Rozšířená konfiskace

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření umožňující úplnou nebo částečnou konfiskaci majetku ve vlastnictví osoby odsouzené za trestný čin, pokud tento trestný čin může přímo či nepřímo vést k hospodářskému prospěchu a pokud vnitrostátní soud má za to, že tento majetek pochází z trestné činnosti.
2. Při určování toho, zda daný majetek pochází z trestné činnosti, se přihlíží ke všem okolnostem případu, včetně konkrétních skutečností a dostupných důkazů, jako je například to, že hodnota majetku je neúměrná legálnímu příjmu odsouzené osoby.

Článek 15

Konfiskace, která není založena na odsuzujícím rozsudku

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, která za podmínek stanovených v odstavci 2 umožní konfiskaci nástrojů a výnosů nebo majetku, jak je uvedeno v článku 12, nebo majetku, který byl převeden třetím osobám podle článku 13, v případech, kdy bylo zahájeno trestní řízení, ale nebylo v něm možné pokračovat z těchto důvodů:

- a) nemoc podezřelé nebo obviněné osoby;
- b) útěk podezřelé nebo obviněné osoby;
- c) smrt podezřelé nebo obviněné osoby;
- d) imunita podezřelé nebo obviněné osoby vůči trestnímu stíhání, jak stanoví vnitrostátní právo;
- e) amnestie udělená podezřelé nebo obviněné osobě v souladu s vnitrostátním právem;
- f) uplynutí lhůt stanovených vnitrostátním právem, pokud tyto lhůty nejsou dostatečně dlouhé na to, aby umožnily účinné vyšetřování a stíhání příslušných trestných činů.

2. Konfiskace bez předchozího odsouzení se omezí na trestné činy, které mohou přímo nebo nepřímo vést k podstatnému hospodářskému prospěchu, a pouze pokud má vnitrostátní soud za to, že jsou splněny všechny znaky trestného činu.

3. Dříve, než soud vydá příkaz ke konfiskaci ve smyslu odstavců 1 a 2, členské státy zajistí, aby bylo respektováno právo dotčené osoby na obhajobu, včetně umožnění přístupu ke spisu a práva být vyslechnut v právních a skutkových otázkách.

4. Pro účely tohoto článku pojem „trestný čin“ zahrnuje trestné činy uvedené v článku 2, za které lze uložit trest odnětí svobody s horní hranicí sazby nejméně čtyři roky.

Článek 16

Konfiskace majetku bez prokázáního původu souvisejícího s trestnou činností

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření umožňující konfiskaci majetku, není-li konfiskace možná podle článků 12 až 15 a jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) majetek je zajištěn v souvislosti s vyšetřováním trestných činů spáchaných v rámci zločinného spolčení;
- b) trestný čin podle písmene a) může přímo nebo nepřímo vést k podstatnému hospodářskému prospěchu;
- c) vnitrostátní soud je přesvědčen, že zajištěný majetek pochází z trestných činů spáchaných v rámci zločinného spolčení.

2. Při určování toho, zda zajištěný majetek pochází z trestných činů, se přihlíží ke všem okolnostem případu, včetně konkrétních skutečností a dostupných důkazů, například k tomu, že hodnota majetku je výrazně neúměrná legálnímu příjmu vlastníka majetku.

3. Pro účely tohoto článku pojem „trestný čin“ zahrnuje trestné činy uvedené v článku 2, za které lze uložit trest odnětí svobody s horní hranicí sazby nejméně čtyři roky.

4. Dříve, než soud vydá příkaz ke konfiskaci ve smyslu odstavců 1 a 2, členské státy zajistí, aby bylo respektováno právo dotčené osoby na obhajobu, včetně umožnění přístupu ke spisu a práva být vyslechnut v právních a skutkových otázkách.

Článek 17

Účinná konfiskace a výkon

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření umožňující vysledování a identifikaci majetku, který má být zajištěn a zkonfiskován, a to i po pravomocném odsouzení za trestný čin nebo v návaznosti na řízení podle článků 15 a 16.
2. Členské státy zváží přijetí opatření umožňujících, aby byl konfiskovaný majetek využit ve veřejném zájmu nebo pro sociální účely.

Článek 18

Odškodnění obětí

Pokud mají oběti vůči osobě, na níž je vydáno konfiskační opatření podle této směrnice, nároky na náhradu škody vyplývající ze spáchání trestného činu touto osobou, přijmou členské státy nezbytná opatření k zajištění toho, aby se dané konfiskační opatření nedotýkalo práv obětí na náhradu škody.

KAPITOLA IV

SPRÁVA

Článek 19

Správa majetku a plánování před zajištěním majetku

1. Členské státy zajistí účinnou správu zajištěného a konfiskovaného majetku až do doby, než s ním bude naloženo.
2. Členské státy zajistí, aby před vydáním příkazu k zajištění ve smyslu čl. 11 odst. 1 příslušné orgány odpovědné za správu zajištěného a konfiskovaného majetku posoudily náklady, které mohou vzniknout při správě majetku, jež může být zajištěn, za účelem zachování a optimalizace hodnoty tohoto majetku až do doby, než s ním bude naloženo.

Článek 20

Předběžný prodej

1. Členské státy zajistí, aby majetek zajištěný podle čl. 11 odst. 1 mohl být převeden nebo prodán před vydáním příkazu ke konfiskaci v případě jedné nebo více z následujících okolností:
 - a) majetek, který je předmětem zajištění, podléhá rychlé zkáze nebo rychle klesá jeho hodnota;
 - b) náklady na skladování nebo údržbu majetku nejsou úměrné jeho hodnotě;
 - c) správa majetku je příliš obtížná nebo jeho správa vyžaduje zvláštní podmínky a odborné znalosti, které nejsou snadno dostupné.

2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby při vydání předběžného příkazu k prodeji byly zohledněny zájmy vlastníka majetku, včetně toho, zda je majetek, který má být prodán, snadno nahraditelný. S výjimkou případů útěku členské státy zajistí, aby vlastník majetku, který může být předmětem předběžného prodeje, byl před prodejem informován a vyslechnut. Vlastník dostane možnost požádat o prodej majetku.

3. Příjmy z předběžného prodeje by měly být zajištěny až do přijetí soudního rozhodnutí o konfiskaci. Členské státy přijmou vhodná opatření na ochranu třetích stran jako kupujících prodávaného majetku před odvetnými opatřeními s cílem zajistit, že prodaný majetek nebude vrácen osobám odsouzeným za trestné činy uvedené v článku 2.

4. Členské státy mohou požadovat, aby byly náklady na správu zajištěného majetku účtovány skutečnému majiteli.

Článek 21

Úřady pro správu majetku

1. Každý členský stát zřídí nebo určí alespoň jeden úřad pro správu majetku pro účely správy zajištěného a konfiskovaného majetku.

2. Úřady pro správu majetku mají tyto úkoly:

a) zajistit účinnou správu zajištěného a konfiskovaného majetku, a to buď přímou správou zajištěného a konfiskovaného majetku, nebo poskytnutím podpory a odborných znalostí jiným příslušným orgánům odpovědným za správu zajištěného a konfiskovaného majetku;

b) poskytovat podporu při plánování před zajištěním majetku příslušným orgánům odpovědným za správu zajištěného a konfiskovaného majetku;

c) spolupracovat s dalšími příslušnými orgány odpovědnými podle této směrnice za vysledování a identifikaci, zajištění a konfiskaci majetku;

d) spolupracovat s dalšími příslušnými orgány odpovědnými za správu zajištěného a konfiskovaného majetku v přeshraničních případech.

KAPITOLA V

ZÁRUKY

Článek 22

Povinnost informovat dotčené osoby

Členské státy zajistí, aby příkazy k zajištění podle článku 11, příkazy ke konfiskaci podle článků 12 až 16 a příkazy k prodeji majetku podle článku 20 byly sděleny dotčené osobě s uvedením důvodů pro příslušné opatření.

Článek 23

Opravné prostředky

1. Členské státy zajistí, aby osoby dotčené opatřeními podle této směrnice měly právo na obhajobu, účinnou právní ochranu a na spravedlivý proces, aby mohly hájit svá práva.
 2. Členské státy poskytnou osobám, jejichž majetek je dotčen, možnost účinně napadnout příkaz dle článku 11 k zajištění u soudu v souladu s postupy stanovenými vnitrostátním právem. Pokud příkaz k zajištění vydal jiný příslušný orgán než justiční orgán, vnitrostátní právní předpisy stanoví, že tento příkaz musí být nejprve předložen k potvrzení nebo přezkumu soudnímu orgánu předtím, než jej lze napadnout u soudu.
 3. Pokud podezřelá nebo obviněná osoba uprchla, učiní členské státy veškeré přiměřené kroky, aby zajistily účinnou možnost uplatnit své právo napadnout příkaz ke konfiskaci, a požádají, aby byla dotčená osoba předvolána k řízení o konfiskaci nebo aby bylo vynaloženo přiměřené úsilí k tomu, aby se tato osoba o tomto řízení dozvěděla.
 4. Členské státy poskytnou osobě, jejíž majetek je dotčen, možnost účinně napadnout příkaz ke konfiskaci a příslušné okolnosti případu u soudu, a to v souladu s postupy stanovenými ve vnitrostátním právu.
- V případě příkazů ke konfiskaci podle článku 13 tato okolnost zahrnuje skutečnosti a okolnosti, na nichž bylo založeno zjištění, že třetí osoba věděla nebo měla vědět, že účelem převodu nebo nabytí bylo vyhnout se konfiskaci.
- V případě příkazů ke konfiskaci podle článků 14 a 16 tyto okolnosti zahrnují konkrétní skutečnosti a dostupné důkazy, na jejichž základě je dotčený majetek považován za majetek pocházející z trestné činnosti.
- V případě příkazů ke konfiskaci podle článku 15 mezi tyto okolnosti patří skutečnosti a důkazy, na jejichž základě vnitrostátní soud dospěl k závěru, že jsou splněny všechny znaky trestného činu.
5. Při provádění této směrnice členské státy stanoví, že konfiskace není nařízena v rozsahu, v jakém by byla nepřiměřená spáchanému trestnému činu nebo obvinění vůči osobě dotčenou konfiskací. Při provádění této směrnice členské státy stanoví, že za výjimečných okolností není konfiskace nařízena, pokud by to v souladu s vnitrostátním právem pro dotčenou osobu představovalo nepřiměřenou zátěž.
 6. Členské státy poskytnou osobě, jejíž majetek je dotčen, možnost účinně napadnout příkaz podle článku 20 k prodeji dotčeného majetku. Členské státy stanoví možnost, že toto odvolání bude mít odkladný účinek.
 7. Třetí osoby jsou oprávněny uplatňovat vlastnické právo nebo jiná majetková práva, a to i v případech uvedených v článku 13.
 8. Osoby, jejichž majetek je dotčen opatřeními stanovenými v této směrnici, mají v průběhu celého řízení o zajištění a konfiskaci právo na přístup k obhájci. Dotčené osoby musí být o tomto svém právu informovány.

KAPITOLA VI

STRATEGICKÝ RÁMEC PRO VYMÁHÁNÍ MAJETKU

Článek 24

Vnitrostátní strategie pro vymáhání majetku z trestné činnosti

1. Členské státy přijmou do data [jeden rok po vstupu této směrnice v platnost] vnitrostátní strategii pro vymáhání majetku z trestné činnosti a v pravidelných intervalech nepřesahujících pět let ji aktualizují.
2. Strategie musí obsahovat alespoň tyto prvky:
 - a) strategické cíle, priority a opatření za účelem zvýšení úsilí všech příslušných vnitrostátních orgánů zapojených do vymáhání majetku, jak je stanoveno v této směrnici;
 - b) správní rámec pro dosažení strategických cílů a priorit, včetně popisu úloh a povinností všech příslušných orgánů a mechanismů spolupráce;
 - c) vhodné mechanismy koordinace a spolupráce na strategické a operativní úrovni mezi všemi příslušnými orgány;
 - d) zdroje poskytnuté příslušným orgánům, včetně odborné přípravy;
 - e) postupy pro pravidelné sledování a hodnocení dosažených výsledků.
3. Členské státy oznámí své vnitrostátní strategie a aktualizace těchto strategií Komisi do tří měsíců od jejich přijetí.

Článek 25

Zdroje

Členské státy zajistí, aby úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti a úřady pro správu majetku, které plní úkoly podle této směrnice, měly náležitě kvalifikované zaměstnance a odpovídající finanční, technické a technologické zdroje nezbytné pro účinný výkon jejich funkcí souvisejících s prováděním této směrnice.

Článek 26

Zřízení centralizovaných registrů zajištěného a konfiskovaného majetku

1. Pro účely správy zajištěného a konfiskovaného majetku zřídí členské státy centralizované registry obsahující informace týkající se zajištění, konfiskace a správy nástrojů a výnosů nebo majetku, které se mohou stát nebo jsou předmětem příkazu k zajištění nebo konfiskaci.
2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti, úřady pro správu majetku a další příslušné orgány plnící úkoly podle článku 4, článku 19 a článku 20 měly pravomoc přímo a okamžitě zadávat informace uvedené v odstavci 3, mít k nim přístup a vyhledávat je.
3. V centralizovaných registrech uvedených v odstavci 1 se zadávají a zpřístupňují následující informace s možností vyhledávání:
 - a) majetek, který je předmětem příkazu k zajištění nebo ke konfiskaci, včetně podrobností, které umožňují jeho identifikaci;

- b) odhadovaná nebo skutečná hodnota majetku v okamžiku zajištění, konfiskace a nakládání s ním;
- c) vlastník majetku, včetně skutečného majitele, jsou-li tyto informace k dispozici;
- d) odkaz na vnitrostátní spis řízení týkajícího se majetku;
- e) název orgánu zapisujícího informace do registru;
- f) jedinečné identifikační údaje pracovníka, který zadal informace do registru.

4. Informace uvedené v odstavci 3 se uchovávají pouze po dobu nezbytně nutnou pro účely vedení záznamů a přehledu o zajištěném, konfiskovaném nebo spravovaném majetku a v žádném případě se neuchovávají déle než do okamžiku, kdy s tímto majetkem bylo naloženo, nebo za účelem poskytnutí ročních statistik uvedených v článku 27.

5. Členské státy zajistí, aby byla zavedena vhodná technická a organizační opatření k zajištění bezpečnosti údajů obsažených v centralizovaných registrech zajištěného a konfiskovaného majetku.

Článek 27

Statistiky

1. Členské státy shromažďují na ústřední úrovni statistické údaje a vedou souhrnné statistiky o opatřeních přijatých podle této směrnice.
2. Členské státy zajistí, aby byly statistiky uvedené v odstavci 1 shromažďovány na kalendářním základě a každoročně předávány Komisi do [1. září] následujícího roku.
3. Komise může přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 30, kterými stanoví podrobnější pravidla týkající se informací, které mají být shromažďovány, a metodiky shromažďování statistických údajů uvedených v odstavci 1 a opatření pro jejich předávání Komisi.

KAPITOLA VII

SPOLUPRÁCE

Článek 28

Spolupráce s orgány a agenturami EU

1. Úřady členských států pro vyhledávání majetku z trestné činnosti úzce spolupracují s Úřadem evropského veřejného žalobce s cílem usnadnit identifikaci nástrojů a výnosů nebo majetku, které se mohou stát nebo jsou předmětem příkazu k zajištění nebo ke konfiskaci v trestním řízení týkajícím se trestných činů, pro něž Úřad evropského veřejného žalobce vykonává svou pravomoc.
2. Úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti spolupracují v souladu s oblastmi své působnosti s Europolem a Eurojustem za účelem usnadnění identifikace nástrojů a výnosů nebo majetku, který se může stát nebo je předmětem příkazu k zajištění nebo ke konfiskaci

vydaného příslušným orgánem v průběhu trestního řízení, a je-li to nezbytné pro prevenci, odhalování nebo vyšetřování trestných činů souvisejících s porušováním omezujících opatření Unie.

Článek 29

Spolupráce se třetími zeměmi

1. Členské státy zajistí, aby úřady pro vyhledávání majetku z trestné činnosti spolupracovaly se svými protějšky ve třetích zemích, a to v co největší míře a v souladu s platným právním rámcem pro ochranu údajů za účelem plnění úkolů podle článku 5, a v případě potřeby za účelem prevence, odhalování nebo vyšetřování trestných činů souvisejících s porušováním omezujících opatření Unie.
2. Členské státy zajistí, aby úřady pro správu majetku v nejvyšší možné míře spolupracovaly se svými protějšky ve třetích zemích za účelem plnění úkolů podle článku 21.

KAPITOLA VIII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 30

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené článku 27 je svěřena Komisi na dobu neurčitou od [data vstupu této směrnice v platnost].
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 27 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti žádných již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 27 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o [dva měsíce].

Článek 31

Určené příslušné orgány a kontaktní místa

1. Členské státy informují Komisi o orgánu nebo orgánech určených k provádění úkolů podle článků 5 a 21.
2. Pokud má členský stát více než dva orgány pověřené úkoly podle článků 5 a 21, jmenuje nejvýše dvě kontaktní místa pro usnadnění spolupráce v přeshraničních případech.
3. Nejpozději do [... *měsíců po vstupu této směrnice v platnost*] oznámí členské státy Komisi příslušný orgán nebo příslušné orgány a kontaktní místa uvedená v odstavcích 1 a 2.
4. Nejpozději do [...*měsíců po vstupu této směrnice v platnost*] zřídí Komise online registr obsahující seznam všech příslušných orgánů a určené kontaktní místo pro každý příslušný orgán. Komise na svých internetových stránkách zveřejní a pravidelně aktualizuje seznam orgánů uvedený v odstavci 1.

Článek 32

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do [*datum vstupu v platnost + 1 rok*]. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.
2. Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 33

Podávání zpráv

1. Do [*datum vstupu v platnost + 3 roky*] předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění této směrnice.
2. Do [*datum vstupu v platnost + 5 let*] předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu hodnotící tuto směrnici. Komise vezme v úvahu informace poskytnuté členskými státy a jakékoli další příslušné informace týkající se provedení této směrnice ve vnitrostátním právu a jejího uplatňování. Na základě tohoto hodnocení Komise rozhodne o vhodných následných opatřeních, včetně případného legislativního návrhu.

Článek 34

Vztah k jiným nástrojům

1. Touto směrnicí není dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2019/1153/EU⁵⁶.

Článek 35

Nahrazení společné akce 98/699/SVV, rámcových rozhodnutí 2001/500/SVV a 2005/212/SVV, rozhodnutí 2007/845/SVV a směrnice 2014/42/EU

1. Společná akce 98/699/SVV, rámcová rozhodnutí 2001/500/SVV a 2005/212/SVV, rozhodnutí 2007/845/SVV a směrnice 2014/42/EU se nahrazují ve vztahu k členským státům vázaným touto směrnicí, aniž jsou dotčeny povinnosti těchto členských států týkající se lhůt pro provedení uvedených nástrojů ve vnitrostátním právu.

2. Pokud jde o členské státy, jež jsou vázány touto směrnicí, odkazy na nástroje uvedené v odstavci 1 se považují za odkazy na tuto směrnici.

Článek 36

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 37

Určení

Tato směrnice je určena členským státům v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*

⁵⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1153 ze dne 20. června 2019 o stanovení pravidel usnadňujících používání finančních a dalších informací k prevenci, odhalování, vyšetřování či stíhání určitých trestných činů a o zrušení rozhodnutí Rady 2000/642/SVV (Úř. věst. L 186, 11.7.2019, s. 122).